

45. SMOTRA
DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA
„DRAGUTIN DOMJANIĆ”
– SVETI IVAN ZELINA, 2025.

Mala biblioteka „Dragutin Domjanić” (131. knjiga)

**45. SMOTRA
DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA
„DRAGUTIN DOMJANIĆ”
– SVETI IVAN ZELINA, 2025.**

Nakladnik
Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina

Za nakladnika
Vesna Bičak-Dananić

Urednica
Božica Pažur

Naslov zbirke
prema naslovu pjesme „Poletela bum z vetrom” Petre Radošević

Ilustracija naslovnice
prema likovnom prilogu Tene Baksa

Likovni sadržaj
učenici osnovnih škola sudionica Smotre

Stručna suradnica u odabiru likovnih sadržaja Smotre
Mateja Majcen

Korektura
Valentina Šinjori i Božica Pažur

Oblikovanje i grafička priprema
Zoran Osrečak

Tisak
Tiskara Zelina d. d., Sv. Ivan Zelina

Tiskano u 400 primjeraka

ISBN 978-953-8470-17-2

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem xxxxxxxx.

Zbornik i manifestaciju 45. Smotre dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić” financijski su poduprli Zagrebačka županija, Grad Sveti Ivan Zelina i Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske.

POLETELA BUM Z VETROM

Riječ urednice

Božica Pažur: <i>Umjesto predgovora</i>	9
---	---

Poletela bum z vetrom

David Pomor: <i>Jesen</i>	17
Tara Valjak: <i>Snoboki</i>	18
Dorotea Žučko: <i>Črf</i>	20
Rita Piteša: <i>Tam kade šume dišo</i>	21
Tara Mary Štrok: <i>Lubav se med cviet skrila</i>	22
Sofija Puač: <i>Moj stari zavičaj</i>	23
Karla Puklin: <i>Grozdek vu dedekovi guric</i>	24
Maša Pozaić: <i>Pitam se</i>	25
Matej Cafuk: <i>Ka se rieči moreju</i>	26
Sara Buhin: <i>Rieči</i>	27
Dorija Peretin: <i>Črne tice</i>	29
Toni Vardijan: <i>Kad sem mali bil</i>	30
Petar Biljan: <i>Dešč</i>	31
Mila Šolaja: <i>Nekam bežim</i>	32
Maša Klobučar: <i>Cediljka</i>	33
Hana Bajkovec: <i>Zalubljeni do vuh</i>	34
Ivan Drašić: <i>Žalosne štonfe</i>	37
Matko Branda: <i>Kak sem posto - Bambi</i>	38
Matko Branda: <i>Kaj da delam?</i>	40
Nika Lakota : <i>Lejtu</i>	42
Julija König: <i>Hiža na brigu</i>	43
Tin Žlebački: <i>Kaj bu bilo?</i>	44
Nikol Medvedec: <i>Moja čučika</i>	45
Marta Karažija: <i>Domovina</i>	46
Elizabeta Turbelija: <i>Domača medicina</i>	47
Dora Rus: <i>Pisanke</i>	48
Franka Horvat: <i>Čizmice</i>	50
Lara Pospiš: <i>Mrgud</i>	51
Ena Čičin-Mašansker: <i>Srčece na obločecu</i>	52

Na poziv Pučkog otvorenog učilišta Sv. Ivan Zelina za sudjelovanje na 45. Smotri dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić” - Sv. Ivan Zelina 2025. prijavljeno je 339 učeničkih radova iz 74 osnovne škole.

Ocjenjivačko povjerenstvo u sastavu dr. sc. Božica Pažur (predsjednica), Štefica Kamenarić-Filipović, dr. med., i Valentina Šinjori, profesorica hrvatskog jezika i književnosti, odabralo je 109 radova od kojih su 32 predložena za javnu izvedbu na završnom događanju Smotre 25. listopada 2025. u Svetom Ivanu Zelini.

Emerik Škalec: <i>Ljubavna</i>	53	Lara Balažinec: <i>Grunta si babica</i>	95
Jan Juranić: <i>Školska ljubav</i>	54	Anđela Bešenić: <i>Moje selo</i>	96
Petra Gulić: <i>Zagorski raj</i>	55	Ema Dvorski: <i>Megla</i>	97
Tia Horvat: <i>Ferung</i>	56	Sara Dvorski: <i>Kaj bu zutra?</i>	99
Erika Šimunec: <i>Vura</i>	59	Luka Marčec: <i>Selski dien</i>	100
Jana Lipovac: <i>Moj posok</i>	60	Eli Stipan: <i>Zimsko veselje</i>	103
Mia Jašarević: <i>Šula</i>	61	Vedran Strabić: <i>Zemla pod nogami</i>	104
Elena Žeželj: <i>Brat</i>	62	Eva Hlebec: <i>Vrba</i>	105
Nika Bosilj: <i>Leto moje veselo</i>	65	Daniel Bulić: <i>Lampa J.</i>	106
Ema Šafran: <i>Gledimo cug</i>	67	Antonija Jeleč: <i>Hrast</i>	107
Ena Satmari: <i>Lovro</i>	68	David Vida: <i>Cucak</i>	108
Neva Zadravec: <i>Se je isto</i>	69	Emanuel Peponi Pintar: <i>Veliju mi</i>	111
Vito Bubek: <i>Zadača</i>	71	Lovro Blažinić: <i>Moj traktorek</i>	113
Emanuela Novak: <i>Vreme me pregazilo</i>	72	Vida Pranjić Furjan: <i>Kaj bi štela... deklicu buam miela</i>	114
Doris Crnković: <i>Divanin...</i>	73	Lara Pongračić: <i>Pucka i dečec v travi</i>	116
David Kušt: <i>Kaj bum zutra delal</i>	74	Mia Gašparlin: <i>Dedijove reči</i>	118
Vita Perović: <i>Štiela bi znati!</i>	75	Andreas Novak: <i>Međimursko jutro</i>	119
Vita Sirovec Gredičak: <i>Megla</i>	76	Iva Jezidžić: <i>Zdravle</i>	120
Jana Markiš: <i>Dedek i baba</i>	77	Elizabet Sabolek: <i>Dedek i mobitel</i>	121
Paula Nikić: <i>Cujzek na livadi</i>	78	Nika Slavinić: <i>V nebe gledim</i>	122
Dorian Penava: <i>Jutro na selu</i>	79	Maria Bedenic: <i>Mak</i>	123
Karla Škrnjug: <i>Ti si z menom, Gospode</i>	80	Tara Kukovačec: <i>Ftiček</i>	125
Nina Klepac: <i>Bejua zima, snejga ima</i>	81	Klara Milasinovic: <i>Vu starom selu</i>	126
Ana Malnar: <i>Kaj</i>	82	Viktorija Vešligaj: <i>Pokle dejžda</i>	127
Šimun Bošnjak: <i>Kak sem denes provel den?</i>	83	Franka Špiljak: <i>Svetek</i>	128
Marko Štimac: <i>Črleni paradajz</i>	84	Darija Majcenić: <i>Popeifka v srci</i>	130
Lana Kolarić: <i>Pod obločekom</i>	87	Gabriela Poštek: <i>Škuolske lete</i>	131
Marta Boris: <i>Čuda sega o meni</i>	88	Tea Galinec: <i>Muož Frančesko de Čaj</i>	132
Chriztel Renae Aceveda: <i>Cujzek</i>	89	Mihaela Prepolec: <i>Koj bum zutra?</i>	133
Katja Slopek: <i>Prolitje</i>	91	Zara Prelec: <i>Zakej?</i>	134
Lora Malnar: <i>Najbulje pajdašice</i>	92	Eva Jakupec: <i>Moj cucek</i>	135
Sara Lovrišec: <i>Kaj je meni hrvatski</i>	93	Melita Kočmar: <i>Moj japa</i>	136
Petra Radošević: <i>Poletela bum z vetrom</i>	94	Lori Triplat: <i>Da vreme vrnem</i>	137

Umjesto predgovora

Uz 45. Smotru dječjega kajkavskoga pjesništva Dragutin Domjanić
– Sveti Ivan Zelina, 2025.

Sebastian Cerovac: <i>Dejuo pa dama</i>	138
Borna Lipovac: <i>Ku se zaljubeš, paludeš</i>	139
Marta Plečko Harapin: <i>Čakam</i>	140
Maša Skrbeta: <i>Protuletje</i>	141
Gabrijel Somek: <i>Čez moj oblok</i>	142
Marcela Postružin: <i>Fusta</i>	143
Dora Fuš: <i>Ferije</i>	145
Damjan Kelemen: <i>Pusel ili škola</i>	147
Lena Đurkin: <i>Moček i blato</i>	148
Erik Kundih: <i>Gruntam si...</i>	150
Lucija Rabadžija: <i>Babičin vanjkuš</i>	151
Fran Markovčić: <i>Moja sjestra</i>	152
Lena Selak: <i>Životinje v selu</i>	153
Hana Svečnjak: <i>Moja mati</i>	155
 Kazalo autora likovnih priloga u zbirci	 157
Osnovne škole koje su sudjelovale na natječaju	159

Prvi put nakon 33 godine, Zbornik *Maloga kaja v Zelini* ostaje bez lucidnog predgovora svoga dugogodišnjeg urednika †**dr. sc. Ive Kalinskoga**, antologijskoga književnika i znanstvenika (dijalektologa/leksikografa), kajkavskog humanista, koji je ovaj zemni svijet napustio o navršenoj 85. godini života. Kao predsjednik svih ocjenjivačkih povjerenstava zelinskoga Recitala i Smotri – †Ivo Kalinski (Črečan kraj Svetog Ivana Zeline, 8. 03. 1940. – Zagreb, 26. 04. 2025.), upravo u povodu obnovljene dječje Smotre u Svetom Ivanu Zelini 1992. – *fenomen kajkavijane* esejistički je u jednom od svojih predgovora u prigodnom zborniku sazeo sintagmom *kajkaviana rediviva*. Višestrukom autorskom kompetencijom – jezičnom, jezikoslovnom i književnom stvaralačkom, u čemu su skupljene dvije njegove vrsnoće – *sectio anatomica* znanstvenika i sinteza umjetnika – †Kalinski je tada (te u kasnijoj knjizi sabranih esejističkih medaljona „Anatomija *kmice* ili umjetnina teksta – zanos i tjeskoba”, 2004.) eksplicirao temeljne svoje postavke spram kajkavštine, posebno o poetičkom ishodištu zavičajne poezije. Revitalizirani kajkavski suvremeni poetski znak †Kalinski je prvi najsazetije ocijenio „novouspostavljenom mentalnom ravnotežom”, a sljedeći ulomak vjerojatno je jedan od najcitiranijih u suvremenoj povijesti hrvatske književnosti i u kajkavologiji:

„Ovo vraćanje poetsko/poetizirano spomenutim izvornim amblemima nije nikakav barokni infiltrat, nego prirodna pupčana veza s mentalnom slikom kajkavskoga podneblja, njegov stalnosni svjetonazorni koncentrat, koji se ponajvećma ogleda u jeziku. I to ne u bilo kojem nego u kajkavskom, koji je našim osnovnoškolarcima kajkavskoga govornog područja prvi jezik. U njem se, ma bilo da je riječ o urbanom kajkavskom ili o organskom, kušaju uvijek na nov način razaznati kulturne okamine onih koji su stvarali prije nas, izgrađujući svojevrzne

spomenike kulture za opće dobro” (*Anatomija kmice... / Kreativni odslik zavičajnosti*, str. 28).

†**Ivo Kalinski**, antologijski književnik i znanstvenik, pjesnik iznimne jezične, „književne kulture” (C. Milanja, 2007) i filozofičnosti, književno-kritički s razlogom hvaljen kao „najveći kajkavski pjesnik” (K. Devčić) – u suvremenoj će filologiji i književnoj povijesti ostati trajno upisan kao intelektualac višestrukovne i bilingvalne kompetencije – ovjerene u 20-ak raznorodnih djela u pet i po desetljeća umjetničke i znanstvene prakse – u širokom, vrlo raznolikom žanrovskom rasponu: od poezije (na „sličnom poetičkom tragu” kajkavskoga i standardnojezična opusa i naglašene neoegzistencijalistične poetike), kratke proze, romana, eseja, znanstvenih monografija, leksikografskih /dijalektoloških djela. Kronologijski gledano: od prvih (kajkavskih) stihova u časopisu *Kaj* (1/1971.) do nedavne, testamentne, jedanaeste pjesničke zbirke, ***Japa, japek, japica*** – ***Tata, tatek, tatica*** / Kajkavsko-štokavski poetski i jezični panoptikum (nakladnik – *Kajkavsko spravišće*, 2025.)!

Antologiziran 1975., čak prije prve zbirke (*Pha kaj*, 1979.) – ocijenjen je književnim i intelektualističkim bardom, bez uzora u suvremenom hrvatskom (kajkavskom) pjesništvu. †Kalinski uspostavlja suvremenu poveznicu s „matičnom” hrvatskom literaturom, korespondirajući suvereno s kreativnim znacima svjetske poezije.

Kalinski se sustavno – kao „vrsni jezikoslovac i leksikograf, posebno kajkavskog jezika” (Milanja: 2007) bavio proučavanjem jezične i estetske strane, pretežito kajkavske, književnosti, kajkavskom leksikografijom, dijalektologijom i poviješću jezika. Značajan dio života posvetio je suvremenom kajkavskom *recitalnom* pjesništvu odraslih i dječjih radova kao predsjednik ocjenjivačkih povjerenstava, autor predgovora njihovih zajedničkih zbirki i urednik (Sv. Ivan Zelina, Zlatar,

Bedekovčina, Marija Bistrice...). Bio je urednikom Male biblioteke „Dragutin Domjanić” [70-ak knjiga/zbornika], biblioteke „Susreta riječi” [10 knjiga/zbornika], Male biblioteke „Ignac Kristijanović”. Objavio je 70-ak znanstvenih i stručnih radova s područja dijalektologije, leksikografije i povijesti jezika, te 70-ak predgovora/pogovora u zbornicima i autorskim zbirkama, a u časopisu *Kaj*, kojem je bio glavni urednik od 1983. do 1990., te jednim od urednika do kraja života, objavio je više od 100 bibliografskih jedinica.

I recimo to ponovno: rijetko bismo mogli pronaći časniji primjer od onoga †Ive Kalinskoga – da je erudit njegova umjetničkog i znanstvenog pokrića toliko mjerodavno prigrlilo rječotvorne i suvremene vrijednosti genetike svoje domaje, afirmirajući ih trajno u sveukupnu hrvatsku književnost i znanost.

Sudioništvo više od 300 mladih literata iz čak sedamdeset četiriju osnovnih škola kajkavskoga i rubnoga kajkavskoga govornog područja naše domaje – sa 108 njihovih požrtvovnih mentorica i trojice voditelja/mentora – u ***jubilarnoj, 45. zelinskoj Smotri*** predstavlja zdušnu podršku osmišljenom i višedesetljetnom programu Pučkog otvorenog učilišta Sveti Ivan Zelina u afirmaciji dječje kreativnosti na materinskom kajkavskom jeziku.

Takvo literarno kajkavsko obilje, koje se – i stilistikom i zanosom – autorski obnavlja i raste iz godine u godinu, rezervirano za zelinska književna (recitalna) događanja – tradicionalnu dječju Smotru (i kajkavski poetski recital odraslih) uzdiže na rang najmjerodavnijih i središnjih hrvatskih književnih manifestacija.

Iz ponuđenog kajkavskog pjesničkog bogatstva čak 339 prispjelih radova učenika i učenica osnovnoškolske dobi

od prvog do osmog razreda ocjenjivačko je povjerenstvo – u izmijenjenom sastavu zbog žalobnih sudbinskih okolnosti (pjesnikinja Štefica Kamenarić-Filipović, dr. med., dr. sc. Božica Pažur i Valentina Šinjori, prof.) – za objavljivanje u ovom zborniku izabralo 109 radova.

Konstante brojnosti, u raznolikosti tematskih preokupacija i kreativnog zapisa zavičajnih idioma prvoga materinskog jezika – kajkavskoga – literarno „navudrenih” mladih stvaralaca, kao i sve veće zastupljenosti tzv. područnih škola, dogodile su se i u odazivu na 45. Smotru.

Metodološki, u ovoj prigodi bilo bi nezahvalno – pa i pedagoški neprimjereno – iz spomenutog obilja hijerarhizirati naslove ili imena njihovih stvaralaca. Zadržimo se, stoga, na nekim zajedničkim osobitostima, ili posebnostima osnovnoškolske kajkavske kreativnosti..

Začuđuju ponovno neposrednost i spontanost dječjeg iskaza kojim sva bliska bića, i *živinu* kao su-bića, pa i jezik *kaj*, uključuju u svijet svojih dragosti. U kojem svijetu ona imaju vrijednost i stilistički i emotivno markiranih leksema (najčešće u posvojnim oblicima („moj dedek/deda”, „babica”, „moja mati”/ „sjestra”, „moj japa”, „moj cucek”/„moj posok”/„cucak”, „moja čučika”, „moj [stari] zavičaj”, „cujzek”, „maček”, „ftiček”...; „hiža”, „kaj”, „rieči”, „kaj je meni hrvatski”...).

Uz uspješna raznolika pjesnička ostvarenja „na zadanu temu” („rieči”, „školska ljubav”, „šula”/ „škuolske lete”; „lete”, „ferije”...) dakle, i uz fenomene ljubavi, socijalnih zabrinutosti, dječje šaljivosti, uvijek nam je zastati pred refleksivno i strukturno zrelim ostvarenjima identitetske naravi (npr., *Pucka i dečec v travi*, *Vrba*, *Hiža na brigu*, *Cujzek*, *Vreme me pregazilo*, *Štiela bi znati*, *Poletela bum z vetrom*, *Vu starom selu*, *Hrast ...*).

Zanimljive su inovativnosti spoznaje sretne „kajkavske duše” (nasuprot, ipak rjeđoj, rimarijskoj tipizaciji „stoji – broji”,

„sedim – gledim”), kao i tematske rijetkosti genetičke svijesti („... deklicu buam miela”); a iznad svega tematizacija jezika/ kaja („damače pamejnek”), te refleksijska argumentacija i konkretizacija semantike „vremena”. Zamijetiti nam je diskretnu, novu semantizaciju „megle”, od mimoilaženja do štićenosti, npr. („morti jemput v megle...”); dječju stihovnu psihologizaciju odraslih („srditi”, „umorni”...), kao i etimologijske jezične dosjetke („Lampa J.”, podrijetlo imena „Đurđec”, „Frančesko de Čaj” itd.).

Zahvaljujući dječjoj autorskoj, osobito mentorsko-voditeljskoj upućenosti na brižljiv zapis jezika u rijetkim leksemima, pa i u govornoj frazeologiji, kao i upućenosti na probano lektirno kajkavsko iskustvo, u Svetom Ivanu Zelini još dugo će se događati i obogaćivati naša „kajkaviana rediviva” (kako reče †Ivo Kalinski) – u organizatorskoj promišljenosti i sustavnosti zelinskoga Pučkog otvorenog učilišta.

Božica Pažur

45 ^{mal} kaj
v Zelini

POLETELA BUM Z VETROM

Ilustracija: Rostyslav Shevchenko, 3. razred

David Pomor

2. razred, OŠ „Petar Zrinski” Šenkovec, PŠ Mačkovec
Voditeljica: Senka Saško

Jesen

Došla, nam je
jesen, ljudi!
Žoto listje
leti po zroko,
a veter ga nosi
dalko, dalko.
Trova je posušena.
Dežd saki
Božji den curi.
Veverica pobira
lešjake (treba se pripraviti za zimo).
Se je tiho...
Polefko nam
dohoja zima.

Tara Valjak

4. razred, OŠ Sidonije Rubido-Erdödy Gornja Rijeka, PŠ Kolarec
Voditeljica: Dušanka Kos

Snoboki

Kad je bil mlad moj ded,
imel je duge hrđave lasi
i velke mustače,
jer je to tak bile moderne.
Nosil je karirane košule i široke traperice.
Izgledel je kak naš poznati pevač Mišo Kovač.

Babica je bila
lepa, tenka, visoka puca
z dugim, črnim gustim i rundljivimi lasima.
Delala je v Zelini.
Krojila je i na mašinu šila
lače, košule i moška odela.

Zalubil se ded v babicu
i saki den je moral iti nekoj obavljati v Zelini.
Zalubila se i babica v deda prek glave,
nisu joj smetale ni duge lasi,
ni velki mustači.

Došel je den
i trebale je povedat roditelima
o toj velkoj ljubavi
i da bi se oni ženit šteli.

Zna se kakav je v našem selu red.
Mladič je moral dojt i v pucinu hižu
i sprosit njenu roku.

Skupil je hrabrosti moj ded

i jeneg ladneg zimskeg dena
došel z svojim japekom
i mamicom v babičinu hižu.

Rekel je prve
da je on izučil zanat za stolara,
da je svetski čovek
jer je delal tri meseca v Afriki,
v jednom kazališču
montiral je
pregradne stene
i viseče plafone,
a vratio se dime
same radi njihove čerke lepotice.

Babičinoj mamic
to baš i ni bile praf,
ni joj se odma na prvu svidel moj dedek,
njegove duge lasi i velki mustači.

Male si je premislila i rekla,
dober je on mladič,
vreden i pošten
ak' je dober tebi, drago moje dete,
bil bu dober i meni,
imela buš na hiži navek lepa vrata i obloke,
a v hiži lepe poste, ormare, stolce i stole.

Dala mu je soju čerku mezimicu
za koju je celu noć v svatima soze splakala,
tožna bila
i od sih se krila.

Dorotea Žučko

5. razred, OŠ Jakovlje

Voditeljica: Kristina Kraljić-Pihač

Črf

kam god
 se obrneš
 nešče črva
 spominja
 jeni veliju
 da su srečni
 kak črvek
 h jabukice
 drugi pak da
 črve h riti imeju
 trejti ih suobu
 h ribičiju neseju
 piceki ih zobljeju
 susedi ih kuneju
 deca se kak črvi
 po naklje vliečeju
 a ja o črvima
 znam jedine
 nikak nečem
 h unje pehati
 nečem ih najti
 h jabuke
 a još manje
 h riti

Rita Piteša

5. razred, OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko

Voditeljica: Manuela Valenčić

Tam kade šume dišo

Moj goranski kraj
 mrzal je i svež.
 U njem živi srna,
 vuk, jež!
 Čak i mrki medo!
 Ako ga sretneš,
 bolj ti je: „Bež”!

Bujne i goste naše so šume,
 u jesen razne plodov pune.
 Lešnjaki, kostenji, kupine i glive,
 ukusni i si im se dive!

U zime ga prekriva gliboki sneg,
 deca jurido niz strmi breg!
 Od sih mesti na svetu znaj
 najlepší je moj goranski kraj!

Tara Mary Štrok

6. razred, OŠ „Ljudevit Gaj” Krapina

Voditeljica: Jasna Leljak

Lubav se med cviet skrila

Kušleca nisem dobila
Jer bi cieli sviet znal,
Ampak sem stihoga cviet prijela
I nigdo mi ga ni fkral.

Nigdo z mene norca ni delal,
Lubav se med cviet skrila,
Vu temu času, med pajdaši,
Same sem črlena bila.

Ni me ni za roku doteknul,
Ni mogel med prijateli,
Al lubav se med cviet skrila
I tak mi je bile još slajše.

Lubav skrivlem, plamen ju greje,
Kak su liepi moji deni,
Lubav se med cviet skrila,
Navek bum zaradi nje srečna bila.

Sofija Puač

4. razred, OŠ Kalnik

Voditeljica: Marina Vrbančić

Moj stari zavičaj

Kak ljepe mi je
Gda vidim sončece,
Tičeke koji popevaju
Livade koje cveteju.

Tam vu gaju
Bagrem raste
Zelena mu grana
Čuva laste.

Rane jutre dek rosi
Dišeča se trava kosi
I veter cvetje raznesi.

Nekaj ljepe je
Tu navek
Vu srce ide
Ta reč
Jer tu kaj je
Vekovima več.

Karla Puklin

7. razred, OŠ Belec

Voditelj: Mario Šimudvarac

Grozdek vu dedekovi guric

Jene male meste v našem Zagorju...
 Jene dedekove gurice poune su gruoždja...
 Jen grozdek na tuoplem souncu
 več je praf črni.

Najemput duojde dedek.
 Grozdek si misli: „Više me nigdar ne bou.”
 Stari dedek ga ni pugledal nie...
 Zel je drugoga da ga pruoba...

Pak v gurice duojde dedek.
 V trsje nosi praznu putu.
 A unda je sigurne mislil črni grozdek
 da ne bou njega ve del v putu...

Dok se črni grozdek spreša i zmulja,
 postal bu vinčkeke.
 Sounce grijeje...
 Moštek vrije...

I pak ideme vu liepi naš Belec
 v dedekovu drvenu kriet
 kupice natočiti, grle namočiti,
 kisele zagorske vinčkeke piti...

A druge lete se pak spunuova.
 Dedek bu se obrezal,
 puvezal, pošprical...
 Grozdek bu ve zrasel...

Maša Pozaić

2. razred, OŠ Bedekovčina, PŠ Poznanovec

Voditeljica: Darinka Svečnjak

Pitam se

Negdar se pitam:
 Kak bi bile da se preselim vu Zagreb?

Ne bi više okapala krumpier,
 Ne bi brala vugerke,
 Ne bi sadila paprike...

Toga nema nigde vu Zagrebu.

Ne bi hranila svinje, ovce,
 Kokoši i guske.

E to se negdar znam pitati.

Ali znate kaj:
 Tu gde jesam
 Tu mi je ljepe
 Tu je moje Zagorje!

Matej Cafuk

6. razred, OŠ Vidovec

Voditeljica: Sanja Biškup

Ka se rieči moreju

Rieči su jaku jake.
 Jedna te razveseli, druga rastouži.
 Treba dobro paziti koju kam deneš.

Ljudi se bez rieči ne bi znali spominati,
 a meni je najljepša ona,
 kaj me more razveseliti.

Veselim se i onoj kaj mi ju prijatelj,
 mama, tata i sestra veliju,
 a ima i onih grdih kaj boliju.

Rieči moreju ljude povezati, svaditi, miriti,
 razboleti, izlečiti...
 Moreju biti jakše od sega i sakoga,
 ak se veliju kak treba!

Treba znati koje rieči muoraju v tišini ostati!

Sara Buhin

8. razred, OŠ Vidovec

Voditeljica: Sanja Biškup

Rieči

Rieči moreju usrečiti i rastoužiti,
 nečije srčeko mučiti,
 nekoga smiriti.

Tuople rieči srce greju,
 hladne rieči tougi se smeju.
 Liepe su sima mile,
 v sebi su lepotu skrile.

Grde su one
 ka ti prijatelja oteraju,
 ka ti srce rastrgaju,
 ka ti sreči rouku ne pružaju.

Neke nas rieči zbliže,
 a negda se i koja grda poskliže.

Najlepše su one gda ti srčeko poskakuje,
 jer tvoja prva ljubav,
 tu je!

Ilustracija: Jakov Jengiđ, 4. razred

Dorija Peretin

2. razred, OŠ „Slava Raškaj” Ozalj

Voditeljica: Nada Peretić

Črne tice

Črne tice, kosi i škvorci,
čerišnju ranu očekali svu.
Ni za lek ostavili nisu
čerišnjicu niti jednu.

A mogla sam ščer pobrati
bar šake dvi!
Da se osladim i ja...

Toni Vardijan

2. razred, OŠ „Slava Raškaj” Ozalj

Voditeljica: Nada Peretić

Kad sem mali bil

Kad sam mali bil
samo sam mliko pil.

Sad sam velik več
i zakurit znam peč.

Baka mi župu skuha
i da šnitu kruha.

Mama na me kriči
jer sam mačku navlečil.

Petar Biljan

3. razred, OŠ Sveti Petar Orehovec, PŠ Fodrovec

Voditeljica: Kristina Dubravec

Dešč

Idu oblaki črni,
veter puše,
kokoši bežiju,
na nebu se musiče,
dešč curi.

Mila Šolaja

5. razred, III. OŠ Varaždin

Voditeljica: Dragana Sever

Nekam bežim

Bežim, bežim, ne znam ni sama kam idem.

Pa hodim po dvorištu, po igralištu, na kraju i v gradu završim.

Bežim po hiži, pa sam čak i k susedi otišla.

Z pesom sam joj se lovila pa se i maček pridružil.

Bežim, bežim, ne znam kam da idem.

Najrajše bi i celo selo prešla.

Maša Klobučar

3. razred, OŠ Rudolfa Strohala, Lokve

Voditeljica: Marijana Rakas

Cediljka

Cediljka je vavik cidila.

E, viden, plehnota je, okrogla i mejhene škuljice jema.

Dobra je za ocidit sakaj

I kuristi se va kuhinje.

Ljidi so je največ robele

Kada so za jest prprovljale.

A bome i don danas nan pumože.

Hana Bajkovec

4. razred, OŠ Strahoninec

Voditeljica: Ana Horvat

Zalubljeni do vuh

Biv je jan dečec mali,
zalubljeni do vuh.
Sako jutro, kak raketa,
leti v pekaru po kruh.

Vu pekari je prvič videl Janu Žgancovu.
Nabral joj je cvetje,
al ga ipak hitil vu smetje.

Nikak kaj ga ona pogledne,
nikak da se on k joj v klupu sedne.

Zvoni za odmor, on odide vun,
dok se vrnul, Jana je več zginula,
al je paperček za jega tu!
Na paperčku piše:
*Znam ka me glediš poskrivečki,
ka te neju vidli ostali dečki.
Nečem ti ništ reči,
kaj se ne boš pravil važen,
al lučem i ja tebe,
kak si fajni i snažen...*

On oče jo,
ona oče jega,
mortik bo to v redu,
mortik bo još sega.

Ilustracija: Hana Bajkovec, 5. razred

Ivan Drašćić
4. razred, OŠ Strahoninec
Voditeljica: Ana Horvat

Žalosne štonfe

Bile su jampot jane štonfe,
tak male kaj v jih komaj zišav vrabec.
Kak den i noč, črne i bele,
dve pucke fest su jih štele.
Hitale su jih, trgale, razvlačile,
začrlenile se kaj žarke paprike!
Onda jim je v pamet došlo da su jim štonfe – premale...
Odjempot, već neje bilo galame,
sam štonfe, strgane, male.

Što bo jih ve štev? Nišči!
Ili?

Došav je jan bogec,
siromaški, kak vrabec, slab dečec.
Zeble su ga noge,
štonfe su si stanare štele,
praf su mu pasale
i skup z jim sreče mele.

Ilustracija: Ivan Drašćić, 5. razred

Matko Branda

3. razred, OŠ Gornji Mihaljevec

Voditeljica: Silvija Soldat

Kak sem posto - Bambi

Lepi letni den, sunček greje,
jo pa v kolcima pomalem spim
dok me mama po selu špancera...

A onda – tras! Bum! Jaj!
Srna prek koruze doletela
i direkt v moja kolca zletela!
Sirotica mala – ne me vidla,
znom da neje štela!

Kolca letiju,
prek ceste odletiju,
mami v sekundi čez glovo
črne misli preletiju...

A jo? Tak sam bil mali kaj se ne zmislim ničega!
Niti krvi, niti bola, niti plača.

Si veliju ka sem bio jak,
ali meni se ne vidi da je bilo rom tak.
Mislim ka sem urlo kak sirena,
a i srna je garant bila fest splošena.

Neka takšoga sigurno se
nikomu nigdar još ne zgodilo.
Či mi ne verjete, ka je to se istina živa,
pitajte v mojem seli koga zovejo Bambi
i či je za to srna kriva.

**KAK SEM POSTO –
BAMBI**

Lepi letni den, sunček greje,
jo v kolcima pomalem spim
dok me mama po selu špancera...

Kolca letiju, prek ceste odletiju,
mami v sekundi čez glovo

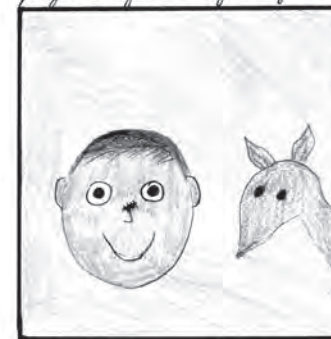

črne misli preletiju...

a onda – tras! Bum! Jaj!
Srna prek koruze doletela i
direkt v moja kolca zletela!

Či mi ne verjete, ka je to se istina živa,
pitajte v mojem seli koga zovejo BAMBI

i či je za to srna kriva.

MATKO BRANDA

Ilustracija: Matko Branda, 4. razred

Matko Branda

3. razred, OŠ Gornji Mihaljevec

Voditeljica: Silvija Soldat

Kaj da delam?

Dok je moj brat ne doma,
meni vam je somomu koma.
Nemam se s kim igrati,
a mama me kak sokol prati.

Na mobitelo smem biti
sam pol vure na den.
Denes mi se sproznjo
več za deset minot!
Punjoča pa sem
kak za vroga,
nigdi ne mogo najti.

Tipkovnico za kompjuter
mama je fčera skrila,
a i plejstejšen igrice
je v kazni dvo tjedne bila.

I kaj da jo ve delam?!
Mama me za kazno najurila vum.
Na zrok.
I kaj nek se jo ve vuni igram?
Lovače se som nemrem,
skrivače isto tak ne.
Mogo bi malo ritati po golo
ili ploziti po črešji,
ali saki pot moram paziti
ka si traperice ne ščešem,
ka si trenerku ne zablatim,
ka si kak loni za Vuzem roko ne poterem...

Nebrem se brata fčakati,
som se sam morem plakati.
Kak je grdo som biti,
kak muha bez glove hoditi.
Bez brata i pajdoša
nigdar ne moči biti!

Nika Lakota

4. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar

Voditeljica: Ivana Lazički-Lipovac

Lejtu

Lejtu je konačnu pačiu,
v maje guave se je nekaj dagadiu.
Dagadiu se je tu
da večet me je meniu.

V guove son več na murje,
nadjan se ku priden dule
da nabu burje.

Kumaj čakan sunčane očale det na uoči,
samu da se spit ne nauobuači.

Od tega silnega dežja
več me se pa nagamen dejua plejsen.
Da son bar kaj zrastua
al' nejsen!

Na ferijah se bun pr bake
daua mau v poljopripvredo,
kok bun fina žjena, naj ledi videjo.

Julija König

7. razred, OŠ Ante Kovačića, Marija Gorica

Voditeljica: Ana Mlinar

Hiža na brigu

Hiža na brigu...
Sama je...
Met jeni zidi je pustina.
Okoli je su samo ledine pune živine.
Po noči kada je mrkli mrak
Na toj hiži obloki su još tamniji.
Sama je...
Polek loza šumi,
Potok popiva, srne bežiju,
sove s krilima kaj eroplan mašeju...
A hiža?
Ona mirno se to gleda.
I kada se dan zbudi,
poslušaj decu kak se
mutiju,
daleko...
Hiža samo teško zdahne.

Tin Žlebački

7. razred, OŠ Ante Kovačića, Marija Gorica
Voditeljica: Ana Mlinar

Kaj bu bilo?

Za sto lit mene več ne bu.
Deca se ne buju loptali,
nit po vani igrali,
nek samo
f hiži spali.

Za sto lit mene več ne bu.
Živine buju drukčije,
jureka se ne bu čulo,
a pajcekof h kocu
ne bu ni bilo.

Za sto lit mene več ne bu.
Ko zna kaj bu po zemli hodilo,
gazilo il' gmizalo.

Bok zna kaj bu se bilo
kada mene na ovomu svitu
ne bu bilo!

Nikol Medvedec

5. razred, OŠ Josipa Broza Kumrovec
Voditeljica: Lucija Novosel

Moja čučika

Moja čučika je najposebnija čučika na svetu.
Snežno je bela,
A druge čučike na bregu su crne ili crvene.

Moja čučika ma crvenu krunu i žute noge.
Ona je mehka ko vanjkuš
ma zelene oči ko trava.

Ona je moja najdraža čučika.
Saki put kad ju dojdem posetiti,
Zagrli me moja čučika.

Marta Karažija

2. razred, OŠ Josipa Broza Kumrovec

Voditeljica: Marina Sušec

Domovina

Domovina je moj dom. Čuva me i pazi. Moja domovina je mala, ali zna da nije sama. Kada se smejim, domovina me v srcu greje. Zadovoljna sam s njom jer ona zna da je pravi dom. Kad me je malo sram, domovina veli da udišem sveži zrak!

Elizabeta Turbelija

3. razred, OŠ Ferdinandovac

Voditeljica: Ljubica Kendelić

Domaća medicina

Zima mi je, a obleva me znoj
Ogrni se z poplunom i deni noge v rol.

Nekaj me noga boli
Em samo rasteš, to smo prešli si.

Snočka nesem mogla zaspati
A tak, zutra te budimo još rane.

Vane grmi, mene je straj
Zmoli očenaša, pokrij vuva i ne laj !

Dobila sem v školi dva
Mam se vučit idi, do zutra da se se zna!

Čujem da me glava boli
Provup, nečeš zaprti obloka dok ti se veli!

Za nervozu navek kriv mobitel bode
Za suhu kožu moram popiti malo više vode!

Dok nesem gladna onda sem zbirljiva
a dok se pojem, eto, pregladena sem bila!

Protiv breja cukor pečeni se cmoče
Dok boli čerevo, kuvani komin se loče!

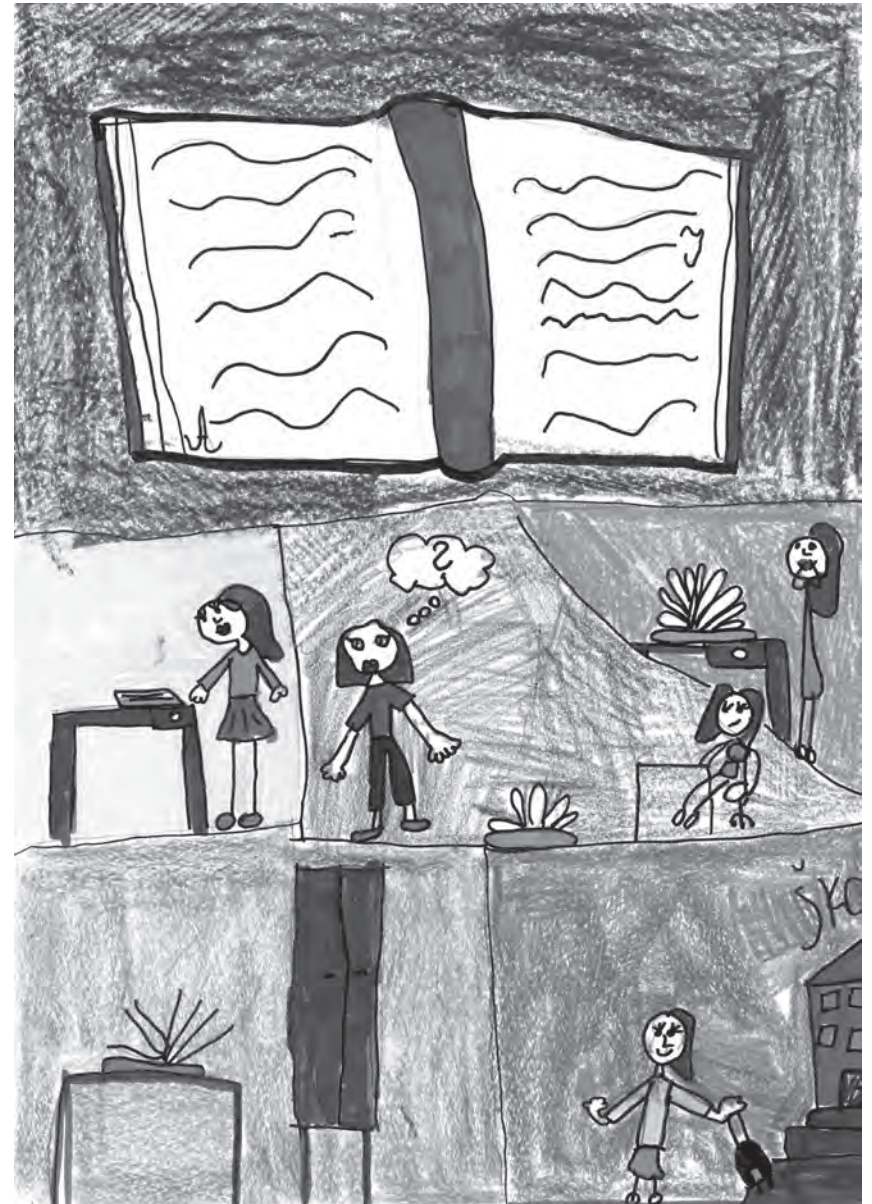
Kušno me v čelo dok so mi obrazi rumeni
pa kaj če opče onda doktor meni!

Dora Rus

1. razred, OŠ Eugena Kvaternika, Velika Gorica
Voditeljica: Divna Topolnjak

Pisanke

Kaj se bi dogodilo
ak zemem vučitelki
pisanke?
Nadurila se bu!
Morti, al onda ju bum zagrlila
da se veseli.
A kaj ak mi ipak
u e-imenika da jedan?
Morti ne bu, jer zna
da se ja navek zezam.
Ak mi oprosti
Ja bum najsrećnija!

Ilustracija: Dora Rus, 2. razred

Franka Horvat

4. razred, OŠ Side Košutić Radoboj
Voditeljica: Dragica Pospiš

Čizmice

Tople čizmice v mračnom kutu spiju,
žalosne vun glediju.
Pahulji nigde
a one bi tak rado sveta vidle.

Tu noć je zapal veliki sneg...

Čizmice prve po dvorišću delaju tir
A vu srcu im zavlada mir.
Celi dan su s detetom po bregima gazile
i na njeg po ledu pazile.
Pute su prelazile i letele
a nogice mu čuvala i grele.

H večer poleg peći
na korpi si ležiju
mokre kerzne si sušiju
i spokojno zaspiju.

Lara Pospiš

4. razred, OŠ Side Košutić Radoboj
Voditeljica: Dragica Pospiš

Mrgud

V našem dvorišću
saki dan je veselo.
Tata išće šlake, baka nema kape.

Mama je huda
negdo joj je zel lampe.
Braco plače
Našal je zgrižene gače.

Gledim levo-desno gdo se to šali
a nas to jako žali.
Odmah mi je postalo jasno
da on se smije glasno.

Rep je zdigel visoko
i gleda me veselim okom.
Pred njim je šlaka crna
a v gubici kapa se drma.

Krivec je on pravi
ali ne bu dugo na toj slavi.
Na špenciru bum ga zmučila
z drugim pesekom ga združila
dok mama ne bu skužila
i nove stvari nam kupila.

Mrgud je pesek moj
i z njim bum imala pravi joj.

Ena Čičin-Mašansker

7. razred, OŠ „Braća Radić”, Koprivnica
Voditelj: Slađan Mustać

Srčece na obločecu

V jednoj starešoj hiži,
gde se već letima
nema kaj za čuti,
stoji jen obločec,
otprti i rasklimani.
Vetri ga njišu,
a on nabija v obločnicu.
Dešč mu miva lice,
a čez njega luču
samo drobnji ptiči.

Pred puno let
i minulih dnevi,
dok hiža još prodana ni bila,
te se obločec sakog dneva
polefko otpiral
kaj bi ona dragog svojeg gledela.

Ta dekla je već fajn zrasla,
al' obločeca svojeg
još rado se seča.
I njega
kak ju pod obločecom čeka.

Puti življenja su drugač šteli
i nju su daleko
od hižice otpeljali.
A on još navek dojde
pod te stari obločec,
hukne na staklo
i srčeko nariše.

Emerik Škalec

6. razred, OŠ Veliko Trgovišće, PŠ Dubrovčan
Voditeljica: Silvija Greblički

Ljubavna

Pucka moja,
pišem ovo na vuri Hrvatskog, vu školi,
jer ak ti ove ne povem, osečal bum pune boli.
Povedal bum ti nekaj kaj ne zna svake,
a to je da te volim jake.

Znam da nisam princ na konju belom,
nek zver opsednuta z jelom.
Ali prosim te, šansu mi daj,
z menuj granica ni niti raj.

Naj da mi srce bu stale
i da ga pustiš da pukne
dok svojim pajdašicama povedaš
„da bar ovaj fakin hmukne!”

Popevki ovoj došel je kraj
pa se nadam da makar moremo na čaj.
Zadnja stvar kaj ti očem reči
Je da, dok ti ovo pišem, mi je srce toplije od peči.

Jan Juranić

6. razred, OŠ Veliko Trgovišće, PŠ Dubrovčan
 Voditeljica: Silvija Greblički

Školska ljubav

H zadnji klupi sedim
 i h tebe zaljubljeno gledim.
 Vučiteljice ne čujem,
 h mislima k tebi putujem.

Čak ne znam kaj piše na ploči
 jer su me zacoprane tvoje zelene oči.
 Moraš mi moju ljubav vratiti
 jer ne bi štel još jenega keca dobiti.

Petra Gulić

6. razred, OŠ Veliko Trgovišće
 Voditeljica: Antonija Krstić Peć

Zagorski raj

Tam gde bregi v nebesa se penju,
 gde sunce zjutra zlatom se sjaji,
 tam mi je serce, tam duša mi spi,
 k sebi me vlečeju ti stari kraji.

I vse je tak mirne, vse diše vu ritmu
 kak pesma kaj stara je kolko i svet
 kak cug kaj ide po štreki pomalu
 kak v kleti pajdaši, gemiš i smeh.

V Zagorju vreme kak da se zgubi
 se nikam ne žuri i nikam ne beži.
 Tu vsaka pesma mi dušu napuni
 tu čovek veselo i srečno živi.

Tia Horvat

7. razred, OŠ Ante Kovačića Zlatar

Voditeljica: Veronika Podobnik

Ferung

Sedim i gledim
kak se bakin ferung
vesele njiše i glasne uzdiše.

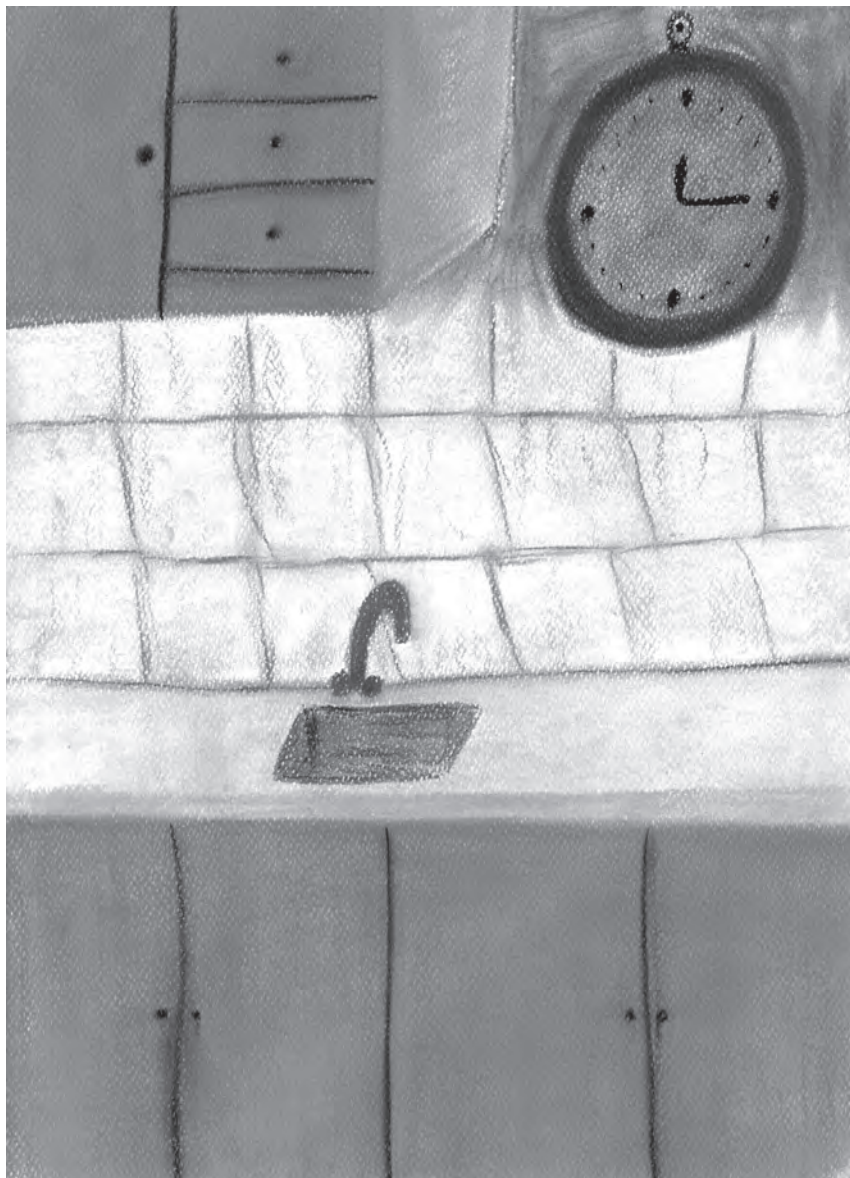
Kad ga razmekneš, mam zaran,
i kad vane sunčeke vidiš
pred tobu se mam otpre raj.

Kad dojde on jaki veter,
njemu je to prava muka
jer ga same lovi ruka.

Al kad je sunce
pune se smeje
i posikud se penje.

Ilustracija: Tia Horvat, 8. razred

Ilustracija: Erika Šimunec, 6. razred

Erika Šimunec

5. razred, OŠ Ante Kovačića Zlatar

Voditeljica: Veronika Podobnik

Vura

V kuhnje na zidu,
stara je vura.
Cajger na cajgeru stoji,
već dvajst let.
Kak da stalne na me misli,
da bum ju već jenput došla glet.

Za školu nas je v jutre budila,
i v nedelju za iti k meši,
a sad tak duge čaka da
ju nešči navine, da se pokrene
jer za nju više nišči ne mari,
ostala je sama v kuhinje na zidu.

Jana Lipovac

6. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Prezid
Voditeljica: Rezika Jašarević

Moj posok

Majhna arjava kipca
pad špampeten spi
i saku jutro me zbedi
zak na mjene skuče.

Nusek me nastavlja
da be jo kušneua.

Pole pa skep
pa hiše narimo,
ato i mamu nerviramo
zak se bajijo da kaj na rezbijemo.

Če glih v časeh
I kako škudo nardimo
iman rada
majo majhno narudo.

Mia Jašarević

6. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Prezid
Voditeljica: Rezika Jašarević

Šula

Saku jutro uob pol uasme
priden v šulo
pa ravnu na marendo!
Zak uočitelca rječe
da pitkrat marmo jest.

V razredamen deca čakajo
i gradivo panavlajo,
ani pa čez uaknu glidajo
kok se tičke pad strejho
gnejzu dejvajo.

Uora za uoron gri,
na hodnike deca ko žbilce žvrgalijo,
a uočitelje na nas pazejo
de se kaj na nardimo.

Ko zganc za zajdno uoro zazgani,
sve se hetamo damu.
Jutre zjutraj pa spit v šulo,
i tak pit dni v kejdne
i uosen lejt v našmo živlejne.

Elena Žeželj

1. razred, OŠ Breznički Hum

Voditeljica: Nataša Črlenec

Brat

Tek kaj se zbudi
po hiži bejži.
Vu vrtić mu se ne da iti,
oče z menom v školi biti.
Spentra se na drieveo
pa ga mama špota.
Dok pišem zadaču,
on se mota.
Nie lefko imeti brata,
ali me veseli
kaj bombone z menom podeli.

Ilustracija: Elena Žeželj, 2. razred

Nika Bosilj

6. razred, OŠ Breznički Hum

Voditeljica: Vesna Pucak

Leto moje veselo

Gledim more,
a vu njemu vidim svoje plave oke.
Sončeko se smijeje,
vesela sam.
Pčele vriedne dielaju,
ne misliju stati.
V prirode vse cvete,
kak i v mojemu srcu.
Gledim zalazek sonca,
sladoled se topi v mojemi rokami.
Leto, širi roke prek celoga svieta,
nesi veselje.

Ilustracija: Leda Jagar, 2. razred

Ema Šafran

1. razred, OŠ Novi Marof

Voditeljica: Ljubica Bešenić

GLEDIMO CUG

V BABIČINOM DVORIŠČU STARA HIŽICA STOJI.
 NA OBLOČEKIMA ČRLeni CVETEKI DIŠIJU.
 DEDEKOVA BRENTA SE PREVRNULA.
 V NJE MALI CUCEK SPI.
 MOJ BRAT I JA PO SENU DUKAMO.
 SMEJEMO SE I NORIMO.
 ČUJEMO DA PO ŠTREKE IDE CUG.
 ODMA STANEMO I Z VELIKOGA KUPA GA GLEDIMO.
 JEDEN ČAS SAMO ČKOMIMO.
 FEST BI SE ŠTELI BAR NEGDAR V NJEMU K TATI PELATI.
 ŠTE ZNA?
 MORTI I TA AUSTRIJA NEJE TAK DALEKO?

Ilustracija: Meri Štorga, 2. razred

Ena Satmari

3. razred, OŠ Novi Marof

Voditeljica: Marina Harmicar

Lovro

Na klupi sedi Lovro sam
i ne zna kam
dal' da mamu il' tatu gnjavi.

Kre njega baka si je sela
i bržem mleko na šporet dela
jer je Lovru razveselit štela.

Njegvo je srce kak cvetek drobno
nigdar turobno –
ve se bu Lovro napil mleka
dok z bakom playstation čeka!

Mali Lovro tak sedi sam
i ne zna kam,
i ne zna kam,
dal da mamu il' tatu gnjavi...

Al' zna da nekam štel bi od škole
daleko otiti –
de bude sam
di bude sam
da bude sam.

Neva Zadravec

2. razred, OŠ „Petar Zrinski” Šenkovec

Voditeljica: Vesna Golub

Se je isto

Saki den je isti.

Da vjutro se stanem,
z keficom i kalodontom si zobe operem,
hmijem se i počšem.
Zajtreka pojem
(da bom snogo mela,
kak moja baka veli)
i v novi den krenem.

Saki den je se isto.

Vjutro sam v školi.
Popolne sam v školi.
Vučim se denes.
Vučila bom se zutra.
Vučim se dosta.
Sam očem da bom doma dosta!

Se je isto.

Sam ja sam ne ista!
Fletno rastem.
Nekak se drugačiše osečam.
Osečam se nekajak...
kak moja baka veli:
Moja vnuka
je točno takša kak mora biti -
PROVA vnuka!

Vito Bubek

2. razred, OŠ „Petar Zrinski” Šenkovec
Voditeljica: Radojka Oreški

Zadaća

Nega hujšega neg dok mama veli:
Knjige z torbe vun zemi!
Mom se pol familije z menom vuči.

Tata zbraja i množi,
baka i deda prek telefona lektiru čitaju,
a meni se sam igrice igraju.

Mama mi radi nereda v torbi baja.
Vučiti se treba, stalno veli
a to kaj se meni ne da
ništ joj se ne mili.

Zapraf dober sam đak.
Al da mi se zadaća piše
to je i ne rom tak!

Ilustracija: Sofija Taradi, 3. razred

Emanuela Novak

6. razred, OŠ „Petar Zrinski” Šenkovec
Voditeljica: Martina Koščak

Vreme me pregazilo

Vu šupi stojim već deset let.
Nišči me ne traži,
niti treba.
Al sikak decu saki den
na igru zovem.
Ja – mali drveni kojek.

Noge mi hrđove, vuha črlena,
a lasi na glavi kak trava zelena.
Sedlo je negda belo bilo,
ve se na jemu prah nabira.

Deca su me jahala;
bil sam vitezov koj,
divji mustang
i princezin jubimac.
Z jima sam prek dvorišča
celi svet obišel.

Znam da sam star
i da me vreme pregazilo.
Mortik mi je drevo spohabano,
al srčeško još imam.
„Tap-tap!”
tiho kuca i najmlajše zove.

Bum tu v kutu još deset let?
Ili bu me nešči čul
i došel glet?

Doris Crnković

5. razred, OŠ Brod Moravice
Voditeljica: Jasna Šepac

Divanin...

Saki dan poslušan
kako baka i deda divanijo.

Puno riči je dregačje.

Baka me zove na južno:
Pladinj ti je na stoli...

Deda je vavik va šajari,
popravlja strmo streho.

Ispod so kokuši, a
peteh rano kukuriče,
zove proletje.

Jaku man rada
moj moravički kraj...

David Kušt

8. razred, OŠ Vugrovec – Kašina

Voditeljica: Dijana Požgaj

Kaj bum zutra delal

Zutra bi se za školu moral rano zdiči...

I v škole moram stalne biti...

Al' kaj je je...

V školu se mora iti

Kad bume v školi

to bu duge trajale.

Al' morame zdržati

pa bume dimo prešli.

Došel bum dime,

bum si male prilegel,

male se bum dosađival,

male v mobitel blejal.

Brzo bu me mati zivkala:

„David obed, David ajde!”

Meni se tak ne da...

Al' kad mati zove, mora se doйти.

Prešel bum na igrališče,

nem duge ni bil.

Ve bu mati zivkala:

„David, gde si? David, večera!”

Male si bum televizora pogledal,

obavil bum se kaj imam.

Legel si bum spat,

zaspal bum kak zaklan.

Vita Perović

4. razred, OŠ Oroslavje

Voditeljica: Snježana Sitarić Knezić

Štiela bi znati!

Kaj je to vrijeme?

Štiela bi znati!

Morti povehnuto cvietje,

gda prejde protulietje?

Morti su to stari škornji,

il na dvuoru pohabani tornji?

Morti je to mlada puca,

il friškoga kruha dišeća štruca?

Morti su to mujcek i krava,

morti v dvorišču pokošena trava?

Kaj je to vrijeme?

Štiela bi znati!

Kakva je to vura

tera stalne,

denes vu zutra gura?

Morti su to mesec i zviezde,

kaj po nebu jezde?

Morti oblaki i sonce

kaj stalne noriju?

Morti snieg i deždž,

kaj se z soncem boriju?

Se je to vrijeme, ja znam!

Al odkud je došle

i kam bu prešle

povedati ne znam!

Vita Sirovec Gredičak

4. razred, OŠ Oroslavje

Voditeljica: Snježana Sitarić Knezić

Megla

Megla h večer postiha opada,
kak fierung okoli grada.

I tak je cielu nuoč,
tek ju v jutre Sunce stira proč.

Pokle nje se je mokre,
da nemreš otprieti okne.
Kad dojdeju vručine,
megla si male počine.

V mojemu selu Mokrice
megla se skriva i v živice.
Zate nas baš nemaju rada,
ovi fini ljudi z grada.

Jana Markiš

3. razred, OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina

Voditeljica: Tanja Domitran

Dedek i baba

Dok vuni dešč curi,
baba z lonci buri.

Dedeku dela jesti,
a on si neče ni sestí.

Njemu se oče vu bertiju,
de njegvi pajdaši sediju,
i mrzle gemište piju.

Škrlak prek vuha si dene
i brže bole pajdašima krene.

Paula Nikić

4. razred, OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina
 Voditeljica: Lucija Lisičak

Cujzek na livadi

Cujzek, črn kak kmica
 čez livadu beži.
 Rep mu v zraku, a srce lupa
 kak da ga grom drži.

 Cujzeku se same igra,
 a tič od njega beži.
 Z zajcem se trkiva,
 od miša se skriva.
 Celi dan on tak mudi.

 Al najemput čuje mati
 kad ga lepo krene zvati.
 Truden, al sreten doma beži.
 Pak slatko spi i senja,
 vu snu se silno rita
 jer po polima zlatnim skita.

Dorian Penava

4. razred, OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina
 Voditeljica: Marina Brcković

Jutro na selu

V rano jutro dedek si na klupice pred hižom sedi,

 A babica ga stiha z obloka gleda.

 Sa živina pomalem se budi,
 I kokice i pevci, a bome i stari pes Rudi.

 Sunce z oblaka tople greje,
 rosa na travi se stiha smeje.

 V kuhinje se friški kruh več peče,
 a mleke z rajngle pomalem teče.

 Zbuditi se tak rane na selu je milina,
 Se okoli sunce i tišina.

Karla Škrnjug6. razred, OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina
Voditeljica: Marina Sever***Ti si z menom, Gospode***

Kad se zorja z brega v dol spušča
i rosa po trave tihe se muva,
srce mi šapče vu tišini dana:
Ti si z menom Gospode, od rana.

Kad veter zapopeva pesmu bez reči,
Duša mi plače, al niko ne leči.
Ti si tam v molitvi, v glasu i muku,
držiš me Gospode za ruku.

Kad svet se rasipa kak list vu jesen,
Nebe je sive, a den se zgubi sev.
Ti si ta luč kaj vu kmici gori
z Tvojom se reči srce ne bori.

Nina Klepac4. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Tršće
Voditeljica: Katarina Leš***Bejua zima, snejga ima***

Hedu sen vesiu ko se bliže huadna zima,
uana lepga, beuga snejga ima.

Baka me rječe da je buo prejk pounu več snejga,
al jest sen zadavulna i z unu mau ko padne na vrh brejga.

Rejs je da ko se i samu mau deci pasajnka,
več ko pu beuga snejga zmanka.

Al mjene tu nej preveč briga
zak dričkat se i pa buate,
je tude prva liga.

Maji pajdaše so unu kaj se šteje.
Uani so unu kaj te srčki greje.

Pa kaj če snejga nej ni za snješkota dast,
nan je seglejh zes sanjk, najljepše na ret past!

Una zmarznena lica za sam kraj,
najbulje side aden fine, garak čaj!

Ana Malnar

6. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Tršće
Voditeljica: Ingrid Žorž

Kaj

Kok je hedu lejp
naš damače pamejnek!
Tak pasiben
da nas nekrej ne zastupjo.

Mama me je pavejdaua
da je v njemo reči
zes vseh jeziku na svejte.

Rusca, uopank, žebu, snejg...
Ka ne ta jezek zarejs lejp?

Škuda je da se be pazabu
je žiher be ga
sake uotrok parnas navadu.

Jest vejn da
kej god bun keda ževejua,
ta moj lepe „kaj”
bun v serce jemejua.

Šimun Bošnjak

2. razred, Katolička OŠ Svete Uršule, Varaždin
Voditelj: Saša Sokol

Kak sem denes provel den?

Jedva sem se v jutro zdigel,
s kreveta sam se zvlekel,
al sem snage našel
pa sam se ipak sam oblekel!

Moj pes je vuni več jel,
a ja sam se odma v dedin auto sel.
Deda je auto vužgal i krenul,
a ja sem od jada kaj moram v školu iti, sev uvenul!

Marko Štimac

6. razred, OŠ Sveti Đurđ

Voditeljica: Elena Kovačić

Črleni paradajz

Vu veljači
ljubať na vse strane zvoni.
Vsi su črleni
kak paradajzi.

Pucke si namećeju đunde,
rihtaju se,
delaju velike punđe.

Dečki si glancaju čizme,
poravnavaju škrlake
i lučeju mišiče jake.

Mački po krohima bežiju,
mrnjefčeju, cvilijo.
I oni si deklu iščejo!

I ja bi jako štel
kaj bi vu veljači
deklu mel!

Dok mi kušleca da
bili bi kak dva
črlena paradajza.

Ilustracija: Elena Gizdavec, 7. razred

Lana Kolarić
6. razred, OŠ Sveti Đurđ
Voditeljica: Elena Kovačić

Pod obločekom

Hižica moja vu cvjetju
je spala,
pri obločecu
tožno sam stala.
Na tebe sam mislila.

Otprem oči i gle:
preletel si z biciklinom
polek hiže
kak žarka strela.

Al pogled je tvoj
zebral moj.
Vu toj iskri ljubaf je cela.

Ilustracija: Elena Gizdavec, 7. razred

Marta Boris

5. razred, OŠ Sveti Martin na Muri
Voditeljica: Anđelka Klemenčić

Čuda sega o meni

jo sem marta
mislim kaj sem smejšna
nodjam se kaj i drugi tau misliju
ne znam se lejpo obločiti
imam dugoga jezika i čuda lampam
(Dober sem đak!)

jenuga pajdoša imam i
čim škaula mijne, letijm k jemu
igramo nogomet i pet vur či nas nišči ne zove dimo
rado se svodimo, pogotovo jo
saka sitnica me nervera
(negda i preklejem, pobegne mi)
žao mi je i priznam to na spovedi
gluposti volim delati, poslušati
volim ljude, društvo
rado poslušam Petrove fore, a
nojveč me vučijo tata i deda,
z bakom i mamom se malo motam oko kuhje
joko dobro delam palačenke, al mi dosadi nakon pete
prva sem se sprijateljila s Filipincaj sausidaj
očem si z semaj biti dobra
dedu Andriju nosim v srcu i
zahvalna sem mu na ljubavi prema nogometu i ribičiji

mislim ka bum se jenoga dneva preminila i ka bum još bojša

Chriztel Renae Aceveda

7. razred, OŠ Sveti Martin na Muri
Voditeljica: Anđelka Klemenčić

Cujzek

Na žabničkoj gmajni čim se skotio
na noge je skočio
hrđovi z bejlim repom
rudlavi i
mehek.

Šaku sejna dišečega sem mu dola
a ona je kraj jega stola
i z jenim me okom
skrivečki
pratila.

Stalno je mrdo z vuhaj, prebiro
po sejnu, travu fijnu
ijsko i fčasi se
zmaučjo.

Pa se hitjo nakla, prekopicno
v prohu lejvo-desno
z ruganim repom
dosadne muhe
tiro.

Skočjo je friško na se štiri
napravjo krug po gmajni
i veter ž jim
i un z vetrom
bežo.

Poslušu je kak ona malo hrče pa malo hrže

Katja Slopek

5. razred, OŠ Ivana Gorana Kovačiča Delnice

Voditeljica: Marina Vidoš

pušča ga fkrej od sebe
i zove nazoj
k sebi.

I lejče i išče z dneva
v den paut
svoj paut
v slobodu.

Prolitje

Še ena stranica v knige se piše —
i prođe letnica... tiho, tiše...
Leto je preletelo, hitro kak sen,
na vrata zôpet pride jesenski den.
V zime su noge vlačne,
al' smeh je živ,
v šôle je dan mrzel i sîv.
Ne bojim se zime, al' rajše mi je prolitje.
Prolitje bu pršvo,
tad priroda se bedi.
Bukva se zeleni,
nive so pune ledi.

Krumpir se sadi,
Rižejo se drva.
Suside se pravdaju
koja je posadia prva.

Baka sedi i nurga:
„Laj, jeman tri žula”.
A jest sam tako vesela -
Gotuva je škula.

Lora Malnar

3. razred, OŠ Ivana Gorana Kovačića Delnice
Voditeljica: Sanja Arh

Najbulje pajdašice

Uana je živahna i drabna,
jest sen vilka i pridna.
Maja pajdašica vej plisat,
jest pa heđu lepu papjevat.
Uana crta ko slikar prave,
jest pa pišen pejsme zez guave.
Maje pajdašice hrvatski gre,
jest pa zbrajan dvej i dvej jabuke.
Uana ima papigo,
jest pa pesa dva.
Čistu smo drgačne mi
rjekle be za nas vse vi.
Kok smo heđu različite nas briga nej,
mi smo najbulje pajdašice naj ceu svejt vej.

Sara Lovrišec

7. razred, OŠ Marije Jurić Zagorke, Vrbovec
Voditeljica: Vesna Švarc

Kaj je meni hrvatski

Kaj je meni, pitam se,
hrvatski jezik – srce vse?
To je reč mamine reči
kaj me ziba v dečje sreči.

To je šumek naših goric
pesma stara, glas z naših src.
To su priče z ognjišča staroga,
reč po reč, vu spomen jezika dragoga.

Hrvatski je kruhek z peči,
reč kaj dušu zna zapeči...
To je pesma vu veselju,
reč utehe vu žalostnem delu.

To je reč kaj srcu paše,
vu njoj ljubav i dom se znaše.
To je vu pesme, vu popevke,
vu molitve, vu naše hiže.

Hrvatski je, ja sam v njem.
Moj je dom i moj je sen.
Z njim se smejem, z njim i plačem,
v njemu živim, njega poznam.

Petra Radošević7. razred, OŠ Marije Jurić Zagorke, Vrbovec
Voditeljica: Vesna Švarc

Poletela bum z vetrom

Poletela bum z vetrom bez torbe i bez plača,
kam me on zeme, tam duša mi skače.
Preko brega i dolina, tam gde se sunce smeje,
srčecko mi popeva, niš drugo mi ne treba,
veruj.

Z rosom na trepavicama, z oblaki v kosi,
nosi me k nebu tom, tam di se senja rosi.
Nigdar ne bum rekla: Dosta!
Nigdar ne bum stala,
veter mi je krila dal.

Ne pitaj me kam idem, ne zovi me doma,
veter zna moj jezik i vodi me doma
jer ja sam lastavica kaj leti bez reda...

Poletela bum z vetrom
i našla si svojega sveta.

Lara Balažinec6. razred, OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice
Voditeljica: Sanja Habek

Grunta si babica

Pogleč čez drveni oblok,
pogleč kak snegek
pozdravla mrzlu zorju.

Vužgi šporhet,
z šarajzlinom pregrni črleni žor.
Oruške zemi
nek se vužge ogenj nazaj.

Zemi klimavi štokrlin,
kraj šporheta si sedni.
Roke zmočene zgrej
i robec si na glavu deni.

Pomali odi vun
na sneg, na hudu zimu.
Posluhni kak škriple
beli gunj na dvorišču.

Nahroni živinu,
a družina nek još spi...

Grunta si babica.

Anđela Bešenić

4. razred, OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice
Voditeljica: Melita Arzon

Moje selo

Polja su negda rodna bila.
E, ve više niko ništ ne dela.
Traktora retko da vidiš.
Kam to se pela?
Ovdi život pomalo hmira.
Valda se jenput bu nekaj zmenilo.
Evo, skoro bu došlo proleće.
Cvelo bu cvetje, a morti procvete i moje selo.

Ema Dvorski

8. razred, OŠ Ljubeščica
Voditeljica: Sanja Horžić

Megla

Morti niesem imela
čudaj toga da ti dam.
Morti niesem znala
vrnuti ljubaf koju si mi dal.
Morti, da si mi dal,
malo više cajta,
morti bi bolje bilo.
Morti ve ne misliš na me više,
morti me se ni ne zmisliš više,
ali to nije vredno više.
Puti su nam se rezišli.
Ostala je samo megla.
Morti jednog dana
kat bumo hojdili nekim gradom,
morti se bumo opet sreli
v megle koja je ostala za nami.
Morti nam se puti pak buju sprepleli.
Morti pak bumo srečni
jen kre drugoga.
Morti jemput v megle!

Sara Dvorski
6. razred, OŠ Ljubeščica
Voditeljica: Sanja Horžić

Kaj bu zutra?

Kaj bu zutra?
Dešč ili sonce?
Buju ftiči popevali
ili pesi lajali?
Kaj bu zutra?
Bu se vsehnulo
ili se bu zbudilo?
Bu se črno i sivo
ili s šaremi farbami
ofarbano?
Kaj bu zutra?
Buju ljudi nasmejani
ili zaplakani?
Kaj bu zutra?

Ilustracija: Martin Mrvčić, 7. razred

Luka Marčec

4. razred, OŠ Sračinec

Voditelj: Ivica Horvatić

Selski dien

Krovi črleni, hiže biele,
čriešje su procvele.
Deca pu dvurišću tancaju
mame ih jesti zuveju.

Tata se još srdi na sina.
Drieva ciepati nijeje šteu.
Valjda mu bude sused zutra pomogeu.

Stari kokut v kokušinjaku pupieva,
kokuši se deru kak na supertalentu.
A i stare babe su se fest naklafrale.

Krave su srdite jer ih niesu nahranili,
race bečiju jer ih niesu napojili.

I tak se vleče selski dien.
Pumalem dosaden i lien.

Ilustracija: Luka Marčec, 5. razred

Eli Stipan

4. razred, OŠ Sračinec
Voditelj: Ivica Horvatić

Ilustracija: Eli Stipan, 5. razred

Zimsko veselje

Snieg vuni curi,
dedik se pu vulici žuri.
Mama z ubloka detetu kriči:
„Daj si debelšu jaknu ubleči!”

Dedik je nutri došeu, seu si na muokre učale.
A babica mu se smijeje. V šporetu suši vrgaje.
Dragi Bogek, bedasti muoj dedek!

Začas je pajcek s kuoca pubiegiu
i k susedu Joži v dvurišče udiše!

Deca se fest smijeju,
sosedi pajceka pu riti bijeju.
Pajceka baš je briga. Se mu je tuo zabavnu i liepu.
Pumalem si žvače finu, mrzlu repu.

Vedran Strabić

7. razred, OŠ Krapinske Toplice

Voditeljica: Monika Zaplatić

Zemla pod nogami

Zemla pod nogami
 srčeke mi greje
 tuj sem se rodil
 tu sunce seje.

Travica zelena
 nebo tak plavo
 tuj mi je dom
 tuj srce mi spi.

Na brege zelene
 dok pogled mi padne
 duša se smiri
 srčeke mi zdahne.

Miris po kruhu,
 cvrkut zjutra
 tuj mi je sreča
 tuj nema zutra.

Kamenje i blato i rožice bele
 vse je to domovina moja.
 Zrak z planine, voda z zdenca,
 tuj sam jak kak hrast
 z dubokega korena.

Eva Hlebec

4. razred, OŠ „Stjepan Radić” Božjakovina

Voditeljica: Jasmina Miler

Vrba

Ja sem Vrba,
 zelenih lasi.
 Vuz reku stojim.
 Još sem živa.
 Šapčem tihe, kaj mi srce skrivle.
 Pevam o slobode,
 kaj senjaju tice.

Gda proletje dojde,
 cvetje se rascvete.
 Put vuz reku zadiši.
 Sreča ne prestaje.
 Moje srce peva z ticami.

Gda dojde zima,
 ne predajem se.
 Ja sem vrba.
 Vu srcu sem čvrsta.

Negda mi misli na ljude skreneju.
 Teške im je.
 Umorni su, zbunjeni su.
 Lutaju.
 Ne moreju najti smisla.

Pak ih pozovem,
 da sedneju pod moje duge lasi.
 Vuz reku.

Daniel Bulić

4. razred, OŠ „Stjepan Radić” Božjakovina
Voditeljica: Jasmina Miler

Lampa J.

Draga moja lampo!
Ništo ne svetli kak ti.
Gda ti se zasvetliš, mam svetlim i ja.

Puna si šareh farbi.
Po tebe bežiju narisani dinosauri.
Imaš na sebe čak i moje ime.
Ali, ja se zovem Daniel, a ne Danijel!
Pak sem te, zate, okrstil Lampa J.
Brat mi te štel fkrasti,
pak sem te čuval kak trejte joke.

Draga moja lampo!
Naj se briguvati zbog slova j!
Pofarbal sem ga z črnim flomasterem.

Antonija Jeleč

4. razred, OŠ „Stjepan Radić” Božjakovina
Voditeljica: Jasmina Miler

Hrast

Vu srčeku šume stojim.
Čvrstem korejnem
zemlicu grlim.

Idu dani,
deždi me polevaju i kupleju,
sunčeke me greje.
Veter čez moje grane
popeva pesme.
Tice mi šepčeju tajne.
Veverice preskačeju
moje jake grajne.

Tak stojim.
Stojim.
Stojim.
Čuvam i gledim.

Čuvar sem večni šumskega sveta.

David Vida

2. razred, OŠ Mahično

Voditeljica: Katarina Kranjčec

Cucak

Imam jednega
 črnega cucka,
 rado čuda ji
 debel je kaj bucka.

Ž njim sam odrasal
 vuž njeg pehobil,
 a dok sam bil v kolici
 v šetnju me je vodil.

Kad bi do došel
 na lesu bi stal,
 ak ga ni poznal
 ni mu k meni dal.

Čuda smo tega
 preši Garo i ja
 rado se imamo
 kak prijatelja dva.

Ilustracija: Sonja Golubović, 6. razred

Emanuel Peponi Pintar

6. razred, OŠ Josipa Zorića, Dugo Selo
Voditeljica: Darija Sever

Veliju mi

Veliju mi: „Budučnost te čaka,
mlad si još, niš' ne znaš o človeku.”
„Vid' ti, buš videl još svakaj,
život ti ni samo igra i mašta.”

A ja zrem gor v oblake,
pa se pitam – je l' to baš tak, je l' to vse?
Je l' to zbila tak mora bit,
il' još nekaj v srcu more se skrit?

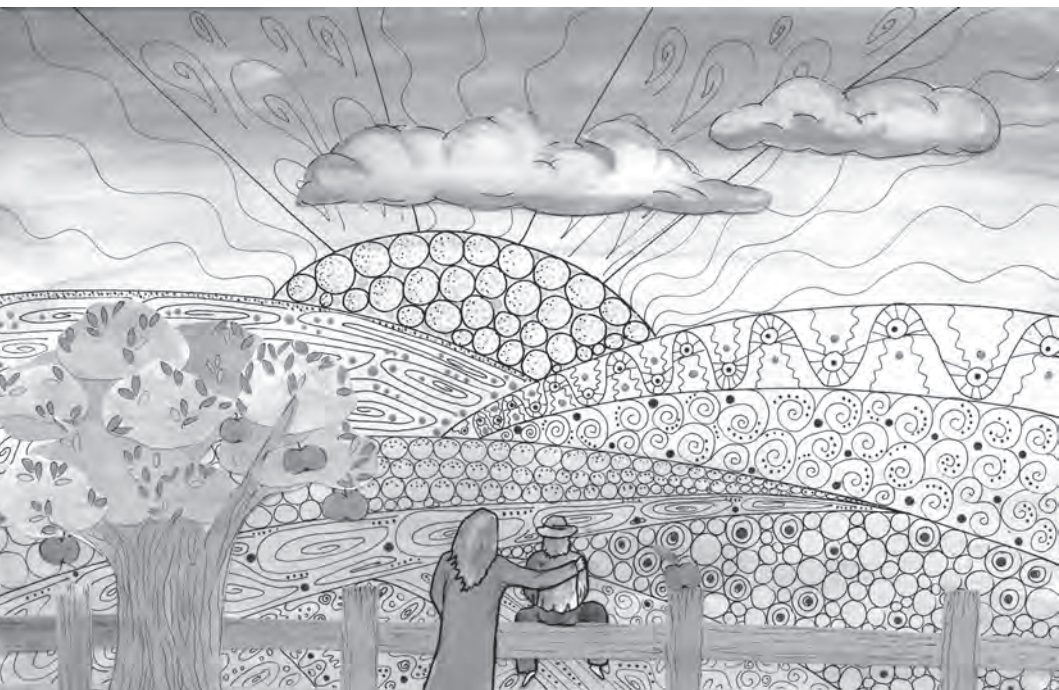
Razmišlam o smehu, o ranoj mladosti,
kak mi je bilo lepo brez odgovornosti.
Mislim o zutra, o senjama, svemu,
i o jeseni kaj tiho vleče k menjemu.

Bum li nekaj važno propustil,
jer sam se z kumeki išel veseliti?
Trebalo sam učiti, al lopta je zvala,
a školska torba je sama ostala.

Nis više mali, al' još ni veliki,
nekak sam po sredi, ni dete, ni človek.
Imam senje, i brige, i pitanja sto,
a lopta i kumek su mi navek za to.

Još me vuče klupa, još kumek mi je drag,
dok mi veliju: „Glavu van z torbe, drag!”
Trebaš se bojat kaj sutra bu došlo,
življenje je stvarno! Ni sam tak došlo.”

Plavice z puta prejdeju lake,

Ilustracija: Emanuel Peponi Pintar, 7. razred

Lovro Blažinić

3. razred, OŠ K. Š. Gjalskog, Zabok, PŠ Špičkovina
Voditeljica: Danijela Štefek

Moj traktorek

Kad ja sednem na IMT-a
i kad ga denem h ler
ciele sele hu me bulji.
Otec je krej mene.
Onda ga denem h brzinu i genem.
Če se i dalje vučim
glji peljam ke profič.
Gda ga denem h trejtu,
vse se spraši!
A gda ga pak na najjakše stisnem
te zgledi ke da se megla na sele spustila.

al' one nutra, one su jake.
Kaj ak krivo zberem pa zgubim mir
i nestane zutra, kak zgubljeni vir?

Veliju: „Budi prav, budi jak i pošten.”
A ja si mislim – kak znaš kad si pošten?
Ak nema igre, ni smeha, ni raja,
kaj ti ostane? Sam prazna nadaja?

A onda mamica k meni stane,
v očima mir, kak sunce kad pane.
Zagrli me, ne veli naglas,
al' srce razme – to bu moj spas.

„Sinek moj, nemoj se preveč bojati,
ni život nič ne zna skroz posložiti.
Al' ak si sretan, nutri, z duše,
niš' ti ni treba, ni zlato, ni kuše.

Budi svoj, i kad ostaneš sam,
i nemoj se plašit svakoga 'kam'.
Svet ti je šaren, nek te ne straši,
nek ti srce zmeri put pokaži.

Ni moč, ni škuda, ni gram do grama
vse je to prazno ak fali ti mama.
A kad buš blizu, ne onom kaj blešti,
neg' ljudima, onda buš znal kak to rešiti.

Možda buš vodil, a možda zgrešil,
al' ak si pri človeku, ne buš pogrešil.
Sam nemoj zgubiti nutarnji sjaj,
to ti je dar. To si ti. To je tvoj kraj.”

Vida Pranjić Furjan

7. razred, OŠ Petrijanec

Voditeljica: Željka Rabuzin

Kaj bi štela... deklicu buam miela

Jenog dneva deklicu buam miela,
 jenog dneva lasi buam ji plela,
 jenog dneva da se bua una cmulila
 i na vuho mi tulila,
 ja bum rad čakala da vu školicu prejde,
 da đak pustane, pak študent.
 A unda bua od hiže vu beli sviet udišla,
 samu za ferje buam ju miela,
 kak cukurek,
 kak rožicu,
 kak ma babica moju mamicu...
 Deklicu buam miela,
 svuoju pucicu,
 svoju srečicu!
 A unda bua škole završila,
 ud mene se odselila,
 a ja se buam tulila
 kak una da je još mala deklica bila,
 još i jakše.
 A unda bua ma deklica
 deklicu svoju miela,
 babica buam bila
 štera bu i jeni deklici lasi plela,
 deklicu buam miela.
 Kak negda jenu mamicu,
 da mi je još f krilu sedela,
 cingala ju buam.
 I predi nek dobim krila,
 ja bum svuoje deklice
 do neba grlila!
 Če buam deklicu rodila...

Ilustracija: Vida Pranjić Furjan, 7. razred

Lara Pongračić

7. razred, OŠ Petrijanec

Voditeljica: Željka Rabuzin

Pucka i dečec v travi

V travi ležim i driemljem...
 senjala sem skriti i čkomeči vrtik
 udzajdi kamenuga zida.
 V njemu drieba imadu oči
 ka vide sviet čez stualetja,
 ljude čez zime i vuletja.
 Niabu se blešči ud sončeka
 koje zahaja.
 Poslušam potočik,
 popevle nočnu pesmicu.
 Šterega diavle spat?

Polik mene leži dečec, keri spi.
 Predruabni ka bi se v mene zaljubiu.

Ležim v travi i senjam
 o ogromnoj čriješji kera raste se du niaba,
 graje joj pune ploda.
 Diši na detinstvo,
 črlenu kak suance, i lubaf, i jagode.
 Na vrh čriješje skrta je njihaljka.
 Cinga mene i moje senje med oblaki.

Dečeca ne cinga.

Više ne ležim v travi,
 dečec i dalje leži,
 ne pumiče se!

Moram v škualu,
 i dečec bi morau.

Za menum se zakliapaju vrata.

Dečec nije v škuali,
 spi v travi, smieje se
 kak da senja.
 Nešči je travu pofarbau
 tamnu i črlenu.

Mia Gašparlin

7. razred, OŠ Nedelišće

Voditeljica: Martina Horvat Kolar

Dedijove reči

Leta ideju, vremena se mejaju,
ali uspomene zanavek ostaju.
A moj deda ih, fala Bogu,
rada poveda.

Od toga dok je kak dečec za loptom letal
pa dok je prve puce gledal.
Onda je vu vojsku trebalo iti,
a se puce doma ostaviti.

Sako subotu je krave na pašu vodil,
a posle si je pre Lajošo nekaj spil.
Mel je talenta, a bila je tu i vola.
Na saki utakmici je dal gola.

Moj deda od navek fakin je bil,
se svoje gluposti od drugih je kril.
S belom zastavom v seli glaven je bil,
a kak se štera puce zove, jedva si zapamtil.

Al saki se pot vrne na zgodu jenu te istu
kak si je od sih moju baku zezbral,
veli: „Takše ga ne več bilo v mestu.”
Pa kak je dobil dete, jedno pa drugo.

Najrajši itak poveda kak je dobil mene,
svoju vnuku.
Se jegove reči zlata su vredne,
i tre ih zapisati v nekšu teku.

Andreas Novak

4. razred, OŠ Nedelišće, PŠ Pušćine

Voditeljica: Sanja Marciuš

Međimursko jutro

Pred oblokom sedim i vun gledim.
Golob sivi veselo leti,
a golubica bela
z dreva ga gleda.

Z kuhje zajtrek diši.
Mama ga sprovla po receptu tete Lize.
To je tak fino,
ka si moj tata se prste zgrize.

Otprem obloka
kaj hiža se razlufta
i čujem goloba
kak s golubicom guguta.

Jutro je friško
v školu moram iti,
a još treba
i pese vun pustiti.

Štel sam v školu
z beciklinom iti
i baš se onda
moral dešč spustiti.

Beciklin je moral v šupi ostati,
a jo mamu zvati.
Mama je kluča od auta zela
i v školu me otpelala.

Iva Jezidžić

3. razred, OŠ Dragutina Tadijanovića, Zagreb
Voditeljica: Tatjana Kukić

Zdravle

Si veliju da je zdravle
najvekše bogatstvo.
Ja sam zdrava
dok se igram s prijateljima,
pelam se na romobilu,
zabavljam se v parku,
dok mi mama i tata
kušlece davaju.

Zdravle je puno toga lepoga
dok smo deca zaigrana,
a ne srditi odrasli ljudi.

Elizabet Sabolek

7. razred, OŠ Domašinec
Voditeljica: Nina Zrna

Dedek i mobitel

Dedek si je kupil novoga mobitela,
rekel je: „Ve sam si ja bormeš pravi frajer!”
Vnuk mu je odgovoriv: „Tu se se zna,
se je na Guglu i baka i ja!”

Gledi on v ekran, se mu v oči blješči,
stisnul je gumba i zvuk ga odma splaši!
Opa, kak je zapopeval, pa to je nekše čudo,
ovak mi nit radio ne svira ludo.

Ve pak je probal kamero, brnul je lice,
zaslikal se s mačkom i dve purice.
Poslal je vnuku: „Glej me, sine!”,
a slika pak se poslala na profil od Fine!

Dedek se zmel, mobitela na stol del.
Dej mi moju staro vuru štera lepo zvoni!
Ovo je lepo, ali meni treba ritam sporeši.
Jo sam za vrčok, a ne za aplikaciju!
Bole je v novinama videti kaj imajo v dučano za akciju!

Nika Slavinić

5. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Lidija Vešligaj

V nebe gledim

V trave ležim, v nebe gledim.
Oblaki plove, al' ja nejdem s njima.
Z misli mi beži svaka briga,
dok priroda tiho srce mi uzima.

Na jesen listi šušljaju po vetru,
v duši toplina, a v očima svetlo.
Zeleni bregi z daleka me zovu,
tam gde sem hodila, z dedem v šumu.

Kak voda z poteka bežji,
tak i vreme curi, bez stanke.
Al' vu meni ostaje sećanje blago,
na detinstvo, dom i vse mi drago.

V trave ležim, vreme stoji.
V nebe gledim – mir trenutke broji.
I kak da sve je kak i treba biti
dok srce zna kam se moraš skriti.

Maria Bedenic

7. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Draženka Jarec-Tomorad

Mak

V šenice črleni se mak, na proleće
idem putom v školu i gledim šenicu.
Raste z dana v dan, a v njoj jen lepi mak.
Pratim ga saki dan kak raste.
Prati sonce i latice širi,
oko njega idu leptiri.
Ponosen je na svoje črleno ruho.
Maše mi z polja i veli:
„Maria draga, još malo se strpi,
za čas bu škola gotova pa buš po livadi tancala.
Ak je đak bil dober celo vreme,
školu zbavi bez dileme.”
Makov život kratko traje, al nam lepe boje daje.
Sredi polja stoji mak, on je pravi veseljak!

Ilustracija: Juraj Vrabec, 4. razred

Tara Kukovačec

6. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Diana Brcković

Ftiček

Kak znam da bu naskorem protuletje?
Čim on doleti na svoju veju i zacvrkuče!
Vsake jutre je tu.

I gda curi,
I gda vetar vije,
I gda sonce greje.

Mali ftič,
najmenši od vsih,
al najglasneši.
Valda zate kaj ima največše srce.

Vsake jutre me isprača,
kad grem v školu,
i kad se idem vučiti violinu igrati.
Kad me mater pred vrati kušne,
tak mi i on popeva.

A onda dojde huda jesen,
Megle se dugo vlečeju.
Mater me kušne pred vrati,
al of put mi nište ne popeva.

Moj mali prijatel se valda negde skril od snega.

Klara Milasinovic

5. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Lidija Vešligaj

Vu starom selu

Vu starom selu, gde bregi se zelene,
tam su hiže z drvenim stenami.
Tam di rosa na travi zjutra blista,
živiju se ljudski dani – tiho, z nami.

Kukuriku, petel zjutra vesele popeva,
v štaglju kravica već te z mlekom čeka.
Baka z loncem v ruke tiho ide,
dok dim z dimnjaka nebu se vleče.

Na klupu sedi dedek z lulom v ruci,
gledi v daljinu, gda sunce vu vis ide.
Poveda o letima, o vojakima i mucu,
kak je negda bil drukčiji život.

Deca letiju med koprive, po črešnje,
bosonogi po prašini.
Puni su smeha, ne treba im zlato ni sreće,
samo dan bez škole i bez greha.

Gda zapreš oči i vetar puhne,
čuješ v srcu kak diši ta zemla.

I znaš,
dok ti srce vu tom ritmu tuče,
da kajkavska duša ne vmira nigdar.

Viktorija Vešligaj

6. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, PŠ Nespeš
Voditeljica: Marina Adašević

Pokle dejžđa

Ah... Če bi oblaci nestali
ne bi bile odmora,
si bi trebali furt nekaj delati.

No dijes curi dejžđ,
a ja ne znam koj da delam...
Morti da idem spat,
morti da neke skuham il' palačinke spečem.
Ili da se pravim
da dejžđa nit' ni.

Popevku popijevam,
z mobitela kaj poslušam,
kak da je sunce već pregrele.
Igram se, vrtim v krug
kak da je lete došle.

I prije nek kaj novega
za delati se zmislím,
– dejžđa već ni.
Čez obloček na sobe
sunce mi se nalukava.

Franka Špiljak

3. razred, OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli, PŠ Lupinjak
Voditeljica: Marija Kampuš

Svetek

Pr nas sako meisto
svojega sveca ma
tak na Humi slavimo
Petrouvo, Vuljku Meišu, Malu Meišu, Vidovo.

V Klenovci vam je Vidovo najveći svetek
i ni važno či pride v petek.
Najprejt se fsei pr meiši pomolimo.

Pokle pa je vuljka veselica
leipo se proslavi tej naš dein
ništer neč ne deila i to je pravi ljeik.
Počine se i duša i teilo
drugi dein pa opet fsei veselo na deilo.

Polek tega vam se še povedati morem
da i vatrogasci maju sveca –
tou vam je Sveti Florijan
on ih čuvlje od strašnega vujgnja.

Sveta Barbara je svetica
ki čuva naše rudare
keri su de neigda feist namoučili
da bi svoji deci kruh zaslužili.

Tak vam tou pr nas je,
svetek je dein za v cirkvu iti
i boga za zdravlje prusiti!

Saka nedeilja pr nas je ko svetek

k meiši treba iti
i na stoli juha more beti.

Tek su nas vičili naši stari
i od tede nam je to v navadi.

Darija Majcenić

3. razred, OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli, PŠ Prišlin
Voditeljica: Grozdana Drašković

Popeifka v srci

Totu popeifku v srci mam,
od jej reisin ne bežim –
glih kontra:
v neidrje ji letim!

Feist mi je draga,
rada ju mam,
tota popeifka najboljša je
i tuj i tam.

Totu popeifku vam vej ceili Hum –
tou ni „Fanika”,
či vam je prišla na um.

Tou zmišljena je popeifka v srci vašem
keru samo vi veiste,
zato ju od srca svojega
ceilemu sveiti poveiste!

Gabriela Poštek

7. razred, OŠ Matije Gupca Gornja Stubica
Voditeljica: Željka Franjković Drempetić

Škulske lete

Došel je prvi dan!
Kak tak mam,
a vse oko tebe još na morje miriše?
Zapri oči, lakše se diše.
Snajdi se sam,
preleti za čas i tev dan.

Trepneš jemput,
vani snega vse više.
Božič prihaja, ferje je bliže,
a mrkva i lonec čekaju vu hiže.

Pak trepneš,
coka se njiše.
Nema više leda, same male kiše.
Vune čelice delaju meda,
boriju se tera bu više.

Napokon dojde zadnji tjeden,
po bielim majcami se riše.
Ne znaš e ti se plače
ili od peludi kiše.

Zazvoni zadnje škulske zvone,
a sećanja se počneju vrteti.
Ko da se cajger zmekne –
najemput je prešle
i ove škulske lete.

Tea Galinec

7. razred, OŠ Franje Serta Bednja, PŠ Josipa Jedvaja Vrbno
Voditeljica: Vesna Funda Štefanek

Muoj Frančesko de Čaj

Nigdor sum si nijie mijslilo
do gli Sicilijo meste bou
ne štaremu sarce sva
estauvilo boum.

Parve sum mu jouoko zegladoło.
Jouoko tokva keštenausta, blještova
koj do su ed dijamanto nepravljena!
Ringljín v vuhu ljíjievemu
zeblijsnul ma koj suonce.
Sarce mi ja zečale nebijoti.
Nijesum vač znulo de sum!
A sum ne zamlje il ne nabu?!

Rake ja do Frančesko sa zuova.
Čul ja do vouljim čoj.
Denasel mi je šoljicu i
zešel ja prauvi frajer
jer Gugl ma ima nepíše čoj...

Dek sedeli sma ne engleskemu skup
sarce mi ja nebijole: tupa-tup!
Nič nijiea rauzmel.
Ni pjesmu ni mana.
Niti jo sumo saba.

Paklje sum čoulo do pucu imu.
A jo... pezaubiti go namram.
Muoj Fračesko de Čaj,
Vuoljim ta još i zaj.

Mihaela Prepolec

7. razred, OŠ Vladimir Nazor Budinščina
Voditeljica: Jasmina Čukelj Krajan

Koj bum zutra?

Si me pitaju koj bum zutra?!
Morem doktorica biti,
ili frizure slagati,
nokte lakijerati
i kuhati.

Morem decu vučiti,
ili ipak ne?
Ne volim baš vu školu iti.

Morem biti policajka,
ili poljoprivrednica.

Morem konobariti
ili pak suditi.

Al znate koj?
Zutra bum spala.

Jer za se to imam vremena.
Još sam ipak mala!

Zara Prelec

7. razred, OŠ Krunoslava Kutena, PŠ Rakovec

Voditeljica: Ljiljana Bušić

Zakej?

Zakej se toga v srčekima skriva?

Zakej smeha ni više čuti?

Zakej v očim soze blešče?

Zakej jenog deteta v škole ni?

Zakej bi te nešte napravil?

Zakej se te morale trefiti?

Zakej se neke takvega morale trefiti

Da bi drugi živeli?

Zakej sme se tak fest spremenili?

Zakej saka soza nesi spomenek?

Zakej?

Zakej...

Eva Jakupec

3. razred, OŠ Gola, PŠ Otočka

Voditeljica: Sanja Solić

Moj cucek

Moj cucek Medo se zove.

Japa mu je ime dal,

z njim čak i na pole ide.

Gda se okotil on,

rodila sem se i ja.

Skupa smo odrasli

do devet let, on i ja.

Za njega velijo da je star,

a ja sem još dete.

Pa kak to more biti?

Ne mrem shvatiti.

Vu kmici ga ne vidiš,

crni je kak noć.

Negda mi ne da spati,

laje kak da ima nekakvu moć.

Štela bi nek poživi,

barem malo još.

Nek maše z repom

i laje zanavek još.

Melita Kočmar

3. razred, OŠ Gola, PŠ Otočka

Voditeljica: Sanja Solić

Moj japa

Gda ranje doje on već dela.
 Dela bez i jednog srditog pogleda.
 Roke so mu hrapave,
 al' srčeke mefko i toplo.

On meni pripoveda priče svojega detinstva.
 Navčil me svoje snove slediti.
 Da bodem hrabra, poštena i jaka.
 On je moj najbolši japa.

Lori Triplat

4. razred, OŠ Veliki Bukovec

Voditeljica: Štefaniya Šarec

Da vreme vrnem

Da mi je vreme za sto let vrnuti
 i videti kak je bilo unda živeti!

Veliju stareši da je vladala velka bokčija.

Čudaj posla je na poljoprivredi bilo,
 jer velku familiju je zdržavati trebalo.

Mala deca su bosa hodila,
 nit svoju opravu nesu mela,
 neg su od stareše braće
 dronjke nosila.

S kravicama i konjima su se vozili
 i nikam se nesu žurili.

Bez struje, auti i telefoni
 ipak su bili zadovolni.

Da bi se mogla bar jenput na tjeden
 v to vreme vrnuti,
 od vreve ovoga sveta pobeči
 i malo živce počinuti!

Sebastian Cerovac

6. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Gerovo
Voditeljica: Sanja Klarić

Dejuo pa dama

Muj me je tata navadeu pounu tega,
Pa mu rad pamagan kaj gade treba.

Na prklejte se je sezona dejua otprua,
Pa unkrat cejpen drva.

Ku pride lejt u iman najrajše travo kuoset,
Al pa drva v drvaroncu nuoset.

Pa zime snejg kidan,
I kule od njega zidan.

Ku nej dejua rad mau pačivan,
I vene zos lopto nabijan.

Borna Lipovac

7. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Gerovo
Voditeljica: Sanja Klarić

Ku se zaljubeš, paludeš

Tu je buo anu običnu papudan
Sedile smo na klupice ku i vavejk.
Uon je bu čudan, nekan tih,
a uoči mu so bežale
prema tobogane v parke.

Paglidan i viden – no,
djevojko zos knigo v ruoke
i lepen osmjehon
lepen ku črejšna v lipnje.

„Nigdar jo prejk nejson vidu”,
riku je pa tihama,
ku da se mejne sam zos sabo.
„Najlepša je djevojka na svejte”.

Prve put ga viden takega,
nekog zgebljenega,
a v istu vrejme i očaranega.
Srci mu je, zglida, paludeuo.

Ceu dan je praveu uod ni,
kok be rat sazvejdu nije jemi.
Prav se je zaljubeu.

V trenutak ku jo je zaglidou,
naguv svejt je duobeu bojo.
Uod unkrat već nej bu iste.
Srci mu je, zglida, paludeuo.

Marta Plečko Harapin

7. razred, OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec

Voditeljica: Dragica Gajšak

Čakam

Pobegla sam i pustila ljubav da beži.

Zime su zmenom iskale sonce.

Štela bi vužgati sveču

I ljubavi dati da dojde,

Da svetli i bude tu.

Budi mi zorja dišeča

Budi mi vanjkuš

Kaj grejal me bu.

Kroz suze te senjam

I čakam da dojdeš mi tu.

Maša Skrbeta

1. razred, OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec

Voditeljica: Barbara Bogović

Protuletje

Jutre je.

Bosi dečec

po trave beži.

Leptir leti.

Vse se budi.

Same moj Klanjec,

med drevjem zelenim,

još spi!

Gabrijel Somek

4. razred, OŠ Antuna Mihanovića, PŠ Lučelnica
Voditeljica: Mira Petek

Čez moj oblok

Gda poluknem van čez okno svoje sobe
ne vidim ni snega, ni sanjki.

Ni mi zima za prste
i nemam se š čim grudati.

Faliju mi veliki kupi snega
i htel bi da me zebe za prste.

Fali mi snega prek kolena
i da me mama špota jer sam moker.

Vreme se spremenilo, nič več ni isto.
Ali ja ipak saki den gledim v nebo,
gledim v oblake i želim si samo
bele i zmržene pahulje!

Marcela Postružin

6. razred, OŠ Antuna Mihanovića, PŠ Lučelnica
Voditeljica: Dragica Gajšak

Fusta

Fusta more biti mala, velika, retka i gusta...

Ali nigdar ni prazna.

V njoj moreju živeti srne,

Lisice, divje svije, svakakve ftice

Pa i mravlje i drugi kukci.

Rada po fusti bežim i igram se.

Mama veli da či se hmajsam, bum lakše zaspala.

H blatu sam zapela sa škorjima

I nisam ih mogla zvleči vun.

Mama mi je morala kupiti druge.

Ah, kaj buš, i tak su već bile stare.

Dora Fuš

5. razred, OŠ Jože Horvata Kotoriba

Voditeljica: Nikolina Fuš Zvošec

Ferije

Kaj bum delala za ferije?
 Kam bu me srce z vetrom dneslo?
 Morti v selo, pod store grabe,
 tam de spiju se detinje želje?

Stora mojčica bo cicvaro z jabukom pekla,
 a se bo zadišalo
 dok bo vonjkovce z tikvom
 na stol dela.

Deda bo mortik z pajdošima si nekaj i spil,
 z tamburicom zaigral i ...

Celji den bom begala bosa,
 v rosi, po travi, z cvetekom v losi..
 Skrivače pod starem hrastom se igrala,
 smejala se i popevala.

Na večer bom z prijatelji
 zakurila znetje na livadi,
 a ogenj bo visoko skokal.
 Zvezde bom z neba brojila,
 i želje stiha v srčka skrivala.

Moglo bi se i na Muro iti,
 v zdeno vodo vodičnjak hititi.
 Al najljepše bo sedeti
 pod veljkim, svetlječim nebom,
 kak v bajki – ništ mi več ne treba.

V tihi noći, pod zvezdanem krovom,

Ilustracija: Dora Fuš, 5. razred

Damjan Kelemen

5. razred, OŠ Metel Ožegović Radovan

Voditeljica: Ana Đokić

ferije senjajo o tajnama...
 Srčeka se preseljijo v snove ljepe
 kak leptireki ljefki,
 bez kraja,
 bez briga...

Pusel ili škuola

Na me doma si galame
 čim niema moje mame.
 Jer ja knjigu nemrem videti,
 a kamoli ju još i otprieti.
 Stalnu mi govore: „Če se neš vučil,
 muoral buš grabe kupati!”
 A ja ne vidim kaj je tu loše če dielaš na lupati.
 Ili kak moj vujča, ud mame brat, ki je strujar...
 z vujčum bi mogli biti par.
 Škuola mu ni išla i ve kopa grabe,
 al bormeš na bageru i ni zabadaf.
 Somu, muora bi se ranu stati,
 a ja stvarnu vuolim spati.
 Morti bole da se knjige primem,
 pa još du precjednika stignem.

Lena Đurkin

3. razred, OŠ Domašinec, PŠ Florijana Andrašeca Dekanovec

Voditeljica: Tatjana Pintarić

Moček i blato

Došlo je leto i ferije.
 Jenoga dneva moček dide na more.
 Tam mu je bilo prevroče
 pa je dišel v brege.
 V bregima mu je bilo prezima
 pa je dišev v Nemačku.
 A tam je ništ ne razmel
 pa se vrnul dimo.
 Došel je dimo i počel premišljovati:
 „Kaj bum delal celo leto?
 Kupati se?
 Ne, nemam dost penez za bazen.
 Ali imam ideju – napravim si blato!”
 Nakon puno truda, napravi je blato.
 Moge se šklizati
 i blato mu je bilo bolje od vode.
 Pozvav je svoje prijatelje i
 tak je saki den pri njemu
 bilo jako veselo šklizati se
 z ekipom v blati.
 Moček je biv jako srečen
 i prijatelji su bili srečni,
 a za njihove mame - to vam ne znamo!

Ilustracija: Lorena Hajdarović, 8. razred

Erik Kundih

6. razred, OŠ Đure Prejca Desinić

Voditeljica: Vedrana Gudek

Gruntam si...

Gruntam si...
 Kak je lepo, kak je grdo;
 kak je vse lepo i kak je vse grdo!
 Al, nigdar si nisam progruntal
 kak sam dobo ime.

Pital sam mater,
 a ona mi je rekla:
 „Tak mi je došlo!”
 Pital sam oču
 i reko mi je:
 „Pitaj si mater!”

I tak sam ja gruntal i gruntal,
 pital sam onaj *Chat-Ge-Pe-Te*.

Zamislite kaj sam dobo za odgovor!
 Reko mi je da ime *Đurđec*
 potječe iz Nigerije!

Bil sam srečen
 jer sam saznao otkud mi dolazi ime.
 Al, i dalje ne vejm
 zakaj su me mama i tata tak nazvali.

Lucija Rabadžija

6. razred, OŠ Ljudevita Modeca, Križevci

Voditeljica: Danijela Zagorec

Babičin vanjkuš

Celo je leto moja babica
 po dvorištu race lovila.
 Skuplala im belo perje,
 sve ih lepo spremila.

Gda bi došla huda zima,
 pozvala bi susede
 pak su vsaku večer
 pero po pero čehale.

Do kesno v noć
 vredno su delale.
 Gda su vse zgotovile,
 tancale bi i popevale.

Babica je moja
 mehko perje zela,
 vanjkuše i perine napunila
 kak bi njena draga vnuka
 lepe snove mela.

Fran Markovčić3. razred, OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Plešće
Voditeljica: Mirjana Žagar

Moja sjestra

Moja sjestra je jaku pridna
uona je već velika, al vej bet i paridna.

Ima douge arjave vosi
Je baš zatu vavejk ripe nuse.

Nije uoči najlejpšje so na svejte,
ko dvej bubamare kire so na cvejte.

Uona pa jest prave smo pajdaše
Zatu tako ljubav nebeden ne nadmaše.

Lena Selak6. razred, OŠ Krunoslava Kutena, PŠ Preseka
Voditeljica: Jozefina Barić

Životinje v selu

V selu ima puno životinja
al' ljudi moji kokoš je najdosadnija,
stalno ide „KOKOKO” po dvorištu.
Jedino dobro kej jajca znesu,
i tak nam novce v džep donesu.

Al' ni to jedino, ima tu i guski i patki
one pak stalno idu „KVAKVAKVA”.
Ljudeki dragi, s njima dobro ni ništ,
dok u loncu ne završi.

Pes ni ništ bolji, po cele dane samo skače
„VOFVOF” laje i lovi mačke.
A sused kroz balkon pospano psuje,
jer mu naš cucek spati ne daje.

A tek pajcek, ljudi moji, on je najgori
stalno ide „OJINGOJING”.
Ili rokče ili se valja,
al kopanju nigdar punu ne ostavlja.

V selu ima i puno ovci
„MEMEME” sako malo čuju seljaki,
z njima briga je
al' sve jedno isplati se.

Koze pak su tu
one stalno „BEBEBE”,
pustiš ih na pašu ti
i z njima brige ni.

Hana Svečnjak

2. razred, OŠ Antuna Mihanovića Petrovsko

Voditeljica: Andreja Cigula

A i krava je tu, ne zaboravite ju,
 Ona ide „MUMU”,
 krava mleko daje
 A babe odma sir naprave.

Ima tu još životinja, na primer pure,
 pura se v selu dobro čuje kad stalno ide „BLBLBLBL”,
 kad s koca zide van,
 peva ti po celi dan.

Kokoda, kvakvakva, vofvof, ojingojing,
 mememe, bebebe, mumu, blbl.
 I tak je nama saki Božji dan!

Moja mati

Moja mati ma smeđe lase,
 njoj paše se kaj dene nase.
 H jutro dok se zbudi,
 ona ni ne gleda.
 Nič ju nete zvedati
 jer vam nič ne bu
 znala povedati.
 Prvo si mora kavu spiti,
 onda more delj iti.
 Tede meni napravi
 froštiklju i za posel
 si oblječe kiklju.
 Na poslu hude
 računa i govori,
 si veljiju da joj
 pod petama gori.
 Dok dojde domof
 veli da se brige pozabi
 i z menuj se zabavi,
 Kuhamo, smejemo se
 i delamo spačke, male falji da po hiži
 ne vozimo tačke.
 Tata veli
 da ga od nas glava boli,
 al sve jednak zname
 da nas jake rad ima!
 Takva vam je moja mati,
 samo joj se nete dati
 zameriti!

Kazalo autora likovnih priloga u zbirci

str.

16	Rostyslav Shevchenko, 3. razred, OŠ Petar Zrinski Šenkovec, PŠ Mačkovec, mentorica: Senka Saško
28	Jakov Jengiđ, 4. razred, OŠ Dragutina Tadijanovića Zagreb, mentorica: Tatjana Kukić
35	Hana Bajkovec, 5. razred, OŠ Strahoninec, mentorica: Marina Mrazović
36	Ivan Drašđić, 5. razred, OŠ Strahoninec, mentorica: Marina Mrazović
39	Matko Branda, 4. razred, OŠ Gornji Mihaljevec, mentorica: Silvija Soldat
49	Dora Rus, 2. razred, OŠ Eugena Kvaternika, Velika Gorica, mentorica: Divna Topolnjak
57	Tia Horvat, 8. razred, OŠ Ante Kovađića, Zlatar, mentorica: Maja Burek
58	Erika Šimunec, 6. razred, OŠ Ante Kovađića, Zlatar, mentorica: Maja Burek
63	Elena ŹeŹelj, 2. razred, OŠ Breznički Hum, mentorica: Nataša Črlenec
64	Leda Jagar, 2. razred, OŠ Eugena Kvaternika, Velika Gorica, mentorica: Divna Topolnjak
66	Meri Štorga, 2. razred, OŠ Novi Marof, mentorica: Ljubica Bešenić
70	Sofija Taradi, 3. razred, OŠ „Petar Zrinski” Šenkovec, mentorica: Radojka Oreški
85	Elena Gizdavec, 7. razred, OŠ Sveti Đurđ, mentorica: Elena Kovađić
86	Elena Gizdavec, 7. razred, OŠ Sveti Đurđ, mentorica: Elena Kovađić
98	Martin Mrvđić, 7. razred, OŠ Ljubešćica, mentorica: Ivanka Hodja Kukovaćec
101	Luka Marćec, 5. razred, OŠ Sračinec, mentorica: Dora Bakek
102	Eli Stipan, 5. razred, OŠ Sračinec, mentorica: Dora Bakek

<i>str.</i>	
109	Sonja Golubović, 6. razred, OŠ Mahično, mentorica: Irena Komšić Simić
110	Emanuel Peponi Pintar, 7. razred, OŠ Josipa Zorića, Dugo Selo, mentorica: Darija Sever
115	Vida Pranjić Furjan, 7. razred, OŠ Petrijanec, mentorica: Željka Rabuzin
124	Juraj Vrabec, 4. razred, OŠ Dragutina Tadijanovića Zagreb, mentorica: Tatjana Kukić
144	Dora Fuš, 5. razred, OŠ Jože Horvata Kotoriba, mentorica: Nikolina Fuš Zvošec
149	Lorena Hajdarović, 8. razred, OŠ Domašinec, mentorica: Emina Kefelja

Naslovnica Zbornika i 15. stranica:

	Tena Baksa, 8. razred, OŠ Domašinec, mentorica: Emina Kefelja
--	---

Osnovne škole koje su sudjeleovale na natječaju

1	Katolička OŠ Svete Uršule Varaždin
2	OŠ Ante Kovačića Dekanovec
3	OŠ Ante Kovačića Marija Gorica
4	OŠ Ante Kovačića Zlatar
5	OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice
6	OŠ Antuna Mihanovića Klanjec
7	OŠ Antuna Mihanovića Petrovsko
8	OŠ Antuna Mihanovića, PŠ Lučelnica
9	OŠ Bedekovčina, PŠ Poznanovec
10	OŠ Belec
11	OŠ „Braća Radić” Koprivnica
12	OŠ Breznički Hum
13	OŠ Brod Moravice
14	OŠ Domašinec
15	OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina
16	OŠ Dragutina Tadijanovića Zagreb
17	OŠ Đure Prejca Desinić
18	OŠ Eugena Kvaternika Velika Gorica
19	OŠ Ferdinandovac
20	OŠ Franje Serta Bednja, PŠ Josipa Jedvaja Vrbno

21	OŠ Gola, PŠ Otočka
22	OŠ Gornji Mihaljevec
23	OŠ Ivana Gorana Kovačića Delnice
24	OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko
25	OŠ Jakovlje
26	OŠ Josipa Broza Kumrovec
27	OŠ Josipa Zorića Dugo Selo
28	OŠ Jože Horvata Kotoriba
29	OŠ K. Š. Gjalskog, Zabok, PŠ Špičkovina
30	OŠ Kalnik
31	OŠ Krapinske Toplice
32	OŠ Krunoslava Kutena, PŠ Preseka
33	OŠ Krunoslava Kutena, PŠ Rakovec
34	OŠ Ksavera Šandora Đalskog Donja Zelina
35	OŠ Ksavera Šandora Đalskog, PŠ Nespeš
36	OŠ Ljubešćica
37	OŠ „Ljudevit Gaj” Krapina
38	OŠ Ljudevita Modeca Križevci
39	OŠ Mahično
40	OŠ Marije Jurić Zagorke Vrbovec

41	OŠ Matije Gupca Gornja Stubica
42	OŠ Metel Ožegović Radovan
43	OŠ Nedelišće
44	OŠ Nedelišće, PŠ Pušćine
45	OŠ Novi Marof
46	OŠ Oroslavje
47	OŠ „Petar Zrinski” Čabar
48	OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Gerovo
49	OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Plešće
50	OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Prezid
51	OŠ „Petar Zrinski” Čabar, PŠ Tršće
52	OŠ „Petar Zrinski” Šenkovec
53	OŠ „Petar Zrinski” Šenkovec, PŠ Mačkovec
54	OŠ Petrijanec
55	OŠ Rudolfa Strohala, Lokve
56	OŠ Side Košutić Radoboj
57	OŠ Sidonije Rubido-Erdödy Gornja Rijeka, PŠ Kolarec
58	OŠ „Slava Raškaj” Ozalj
59	OŠ Sračinec
60	OŠ „Stjepan Radić” Božjakovina

61	OŠ Strahoninec
62	OŠ Sveti Đurđ
63	OŠ Sveti Martin na Muri
64	OŠ Sveti Petar Orehovec, PŠ Fodrovec
65	OŠ Veliki Bukovec
66	OŠ Veliko Trgovišće
67	OŠ Veliko Trgovišće, PŠ Dubrovčan
68	OŠ Vidovec
69	OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli
70	OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli, PŠ Lupinjak
71	OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli, PŠ Prišlin
72	OŠ Vladimir Nazor Budinščina
73	OŠ Vugrovec - Kašina
74	III. OŠ Varaždin

